

ኖኅ

የዘፍጥረት ምዕራፍ 5-11 ጥናት

ኪቲ አና ግሪፊትስ

ሥዕል በ«ዊሊ»

ትርጉም:- ገበየሁ አየለ

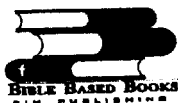
እርማት:- ሰላመክብ አሰፋ፣ ዮዲት ኃይሉና

ዘነበ ገብረሐና

Copyright

©2005 by SIM, Addis Ababa, Ethiopia. Originally published in English under the title of NOAH. Copyright © Kitty Anna Griffiths. Bible Stories Alive. A division of A Visit With Mrs. G. Ministries Inc. 2851 St. Clair Avenue East, Toronto, Ontario, Canada M4B 1N4

1ኛ እትም፣ ሐምሌ 1997 (2005)



በኋላ ግን አንድ ቀን ሔዋን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተላለፈች። ያ ቀን በጣም አስከፊ ዕለት ነበር። ሔዋን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በማክበር ፋንታ የሰይጣንን አሳሳች ቃል ሰማች።



ወደ አዳም ሄዳም ከሰይጣን የሰማችውን ቃል ነገረችው።

በዚህ ነገር እግዚአብሔር በጣም አዘነ። ስለዚህም አዳምና ሔዋንን ከገነት አስወጣቸው።

ከዚህ በኋላ አዳምና ሔዋን ቃየን የተባለውን የመጀመሪያ ልጃቸውን ወለዱ። የእርሱም ታሪክ እንዲሁ አላዛኝ ነበር። ወንድሙን አቤልን እንደ ገደለው ታስታውሳላችሁ አይደል። ቃየል በፈጸመው ክፉ ድርጊት ምክንያት ሊወገድ ይገባው ነበር።

ከዚህ በኋላ ጥሩ ነገር ሆነ። አዳምና ሔዋን ሴት የተባለ ሌላ ልጅ ወለዱ። ይህ ልጅ እግዚአብሔር ታላቅ ዕቅዱን እንደ ገና የቀጠለበት ልጅ ሆነ። ሴት ጥሩ ሰው ሆኖ አደገ። እርሱ ትልቅ ሰው ሆኖ ልጅ ወለደ። የወለደው ልጁ ሄኖስ ደግሞ ሕዝቡ እግዚአብሔርን እንዲያመልክ አደረገ። ይህን ከመጽሐፍ ቅዱስ እናነባለን።

እንደገናም ደግሞ ሌላ የማይታመን ነገር ተፈጠረ። የሴት የልጅ ልጆች እና የልጅ ልጅ ልጆች ጥፋት ፈጸሙ።

በሴት ትውልድ ውስጥ ጥሩ የነበሩት ሰዎች ጥቂት ብቻ ነበሩ።

ጥሩ ከነበሩት መካከል ለምሳሌ ሄኖክ የሚባል ሰው ነበር። ሄኖክ ሳይሞት እግዚአብሔር ወደ ሰማይ ወሰደው።

ሌላው ጥሩ ሰው ማቴሳላ ይባል ነበር። ይህ ሰው ከሰው ሁሉ የሚበልጥ ዕድሜ ነበረው። የኖረው 969 ዓመታት ነበር።

ኖኅም ከጥሩዎቹ ሰዎች አንዱ ነበር። (አሁን ወደ ኖኅ መምጣታችን ነው! ታሪኩን በደንብ ተከታተሉት።)

የሴት ቤተሰቦች እግዚአብሔርን በደሉ። ልብ አድርጉ፤ ሌሎች ትውልዶችም እግዚአብሔርን በድለዋል። በጣም አስከፊ ነገር ነበር። ይህ የሆነው ሰዎቹ ሁሉ እግዚአብሔርን አንታዘዝም በማለታቸውና የሰይጣንን ቃል በመስማታቸው ነው።

እነርሱ የሰይጣንን አታላይ ቃላት በብዛት ከመስማታቸው የተነሣ በሰዎች እና በርኩሳን መናፍስት መካከል ጋብቻ ተደረገ።

እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤ «ይህ ከባድ ጥፋት ነው።



«ሰውን ባልፈጠርኩት፤ መጥፎ፤ ርኩስና ጨካኝ ባሕርይው መጥፎ ሽታ ሆኖ እስከዚህ እስከ ሰማይ ድረስ ወጥቷል። ይህን ሕዝብ ማጥፋትና የምድርን ርኩሶት በውኃ ማጠብ አለብኝ።»

እንደገና ደግሞ እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤ «መቸኮል የለብኝም፤ ሌላ አንድ ዕድል ልስጣቸው። የሚያስተምራቸውና ማድረግ የሚገባቸውን የሚያሳያቸውን መልእክተኛ አልክላቸዋለሁ።»

እግዚአብሔር «ኖኅ የታለ? ወዳጄ ኖኅ?» እያለ ተጣራ።

ኖኅ መልካም ሰው መሆኑን ከመጽሐፍ ቅዱስ እንረዳለን። እግዚአብሔር ኖኅን ይወደው፤ ያናግረውና ያምነው ነበር። ኖኅ የእግዚአብሔርን ትእዛዝና አሳብ እየፈጸመ የሚኖር ሰው ነበር። ለብዙ ጊዜ ጥሩ የሆኑ ብዙ ሰዎች አልነበሩም። እንደ ነገርኳችሁ አንዳንድ ጥሩ ሰዎች የነበሩት አልፎ አልፎ ነበር። ጥሩ ሰውን መፈለግ ማለት ሣር ክምር ውስጥ መርፌ እንደ መፈለግ ከባድ ነበር፤ አይገኝም።

«ስማኝ ኖኅ፤ ሁሉም ነገር በጣም በመበላሸት ላይ ነው። እንዲህ ያለው ነገር መቀጠል የለበትም። ይህንን ርኩሶት፤ ጭካኔና ክፉ ሥራ ሁሉ ማጽዳት አለብኝ።»

«የምነግርህን ስማ ኖኅ። አትፍራ፤ አንተ ጻድቅ አገልጋዬና ወዳጄ ነህ። ረጅም ስብከት ልትሰብክ ነው።»

«ጌታ ሆይ፤ እኔ . . . አይደለሁም።»

«የምታቀርበው ስብከት፤ በግዙፍ ማሳያ የሚታጀብ ይሆናል። የምትናገረው ትንሽ ነው። ዋናው መልእክት የምትሠራው ማሳያ ነው።

«አንደኛ፤ ለሕዝቡ ድርጊታቸውና ባሕርያቸው ያስቆጣኝ መሆኑን ንገራቸው (ስትነግራቸው ይስቁብሃል፤ ይህ

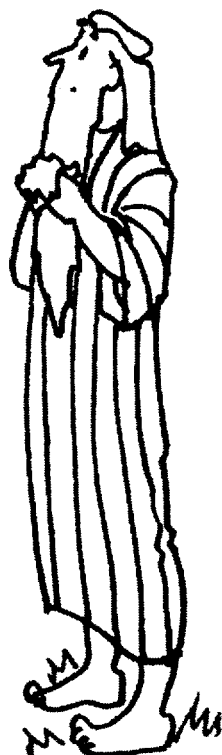
እንደሚሆን ጠብቅ::)

«ሁለተኛ፣ ጐርፍ፣ ብዙ ዝናብ፣ ዶፍ አመጣለሁ። ሁኔታው፣ በፍጥረት ጊዜ ውኃን ከመከፋፈሉ በፊት፣ ውኃ በሁሉም ስፍራ ግዙፍ ውቅያኖስ እንደ ነበረበት ጊዜ ይሆናል። ምድር እንዳትታይ ሆና በውኃ ትሸፈንና ዛፎችም አይታዩም። የሚታዩት ውኃና የአንተ መርከብ ብቻ ናቸው። ስለ መርከቡ ከጥቂት ጊዜ በኋላ እነግርሃለሁ። (በምትናገረውና በምትሠራው ነገር ሰዎች ይበልጥ ይስቁብሃል፤ ይቀልዱብሃል።)

«ሦስተኛ፣ ንስሐ ከገቡ (ኃጢአት ማድረግ ካቆሙ) ለእነርሱም መርከቡ ውስጥ ስፍራ ይኖራቸዋል። (እነርሱ ግን በማላገጥ ይስቁብሃል።)

«አሁን ስለ ትልቁ ማሳያ ልንገርህ። ማሳያው ትልቅ መርከብ ነው። ይህ መርከብ የጥፋት ውኃ ዶፍ በሚዘንብበት ጊዜ የምትገባበት ነው።

«አንተ ቤተሰብህንና በምድር ካሉ ፍጥረታት ሁሉ ሁለት ሁለቱን ይዘህ ወደ መርከቡ ትገባለህ። ከእያንዳንዱ እንስሳ፣ አእዋፍ፣ ነፍሳት፣ በደረታቸው ከሚሳቡ እንስሳት ሁሉ ወንድና ሴት እያደረግህ ወደ መርከቡ ታስገባቸዋለህ። ይህን የምታደርገው ከጥፋት ውኃ በኋላ ሕይወት እንዲቀጥል



ነው። ቁጥራቸውን ሰባት ሰባት እያደረግህ የምትወስዳቸው አንዳንድ እንስሳት አሉ። ምን መሥራት እንዳለብህ፣ ማንና ምን ወደ መርከቡ መግባት እንዳለበት በኋላ በዝርዝር አስረዳሃለሁ።)

«ወደ መርከቡ የሚገባ ሰውም ሆነ ነገር ሁሉ ከጥፋት ውኃ ይድናል። መርከቡም ውኃ አያስገባም። ኖላ ታላቅ የማዳን ተልዕኮ ውስጥ ነው የገባኸው።»

«ጌታ ሆይ፣ የመርከቡ ቅርጽና መጠን እንዴት ነው የሚሆነው?»

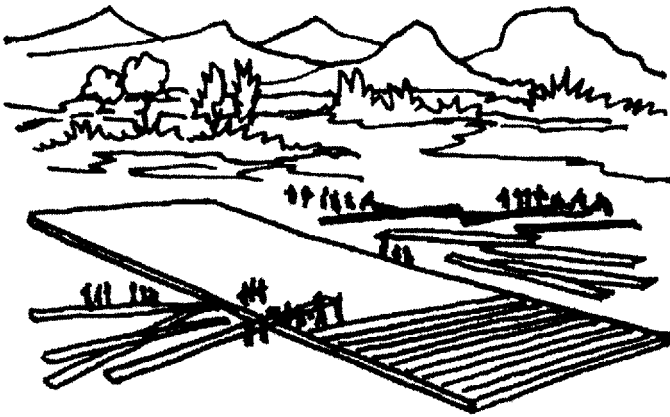
«አዎ፣ ዕቅዶቹ እነኚህ ናቸው፣ ትክክለኛው የመርከቡ ንድፍ ይኸውልህ። ያልገባህ ነገር ቢኖር በማንኛውም ጊዜ ጠይቀኝ። ታዲያ የምትጠይቀኝ እየሠራህ ነው። ሳትሠራ ሰዎች በዙሪያህ እየተሰበሰቡ ይጠይቁሃል። አንተም መልስላቸው። የምትሰጣቸው መልስ ስብከትህ ይሆናል።»

መርከቡ ጉፈር ከሚባል እንጨት ይሠራል። ውኃ እንዳያስገባም ውጪውና ወስጡ በእንጨት ይዘጋል።

የመርከቡ ርዝመት ሦስት መቶ ክንድ፣ ወርዱ አምሳ ክንድ፣ ከፍታው ሠላሳ ክንድ ይሆናል። ሦስት ደርብ ወይም ፎቅ ይኖረዋል።

ኖላ እንደታዘዘው መርከቡን መሥራት ጀመረ። የሚረዱት ሰዎችንም ቀጠረ። (ሰዎች በዕቅዱ ውስጥ ባይካተቱም እንኳን ስለሚከፈላቸው ይሠራሉ።)

ትልልቅ የጉፈር ሳንቃዎች ተቆራርጠው ትልቅ ጀልባ መሆን ቢጀምሩ ሰዎች ጥያቄዎችን ያቀርቡ ጀመር።



«ምን?» _____

«ለምን?» _____

«በምን ተአምር?» _____

«የት?» _____

«መቼ?» _____

«ለምን ያህል ጊዜ?» እያሉ ጠየቁ

ኖኅ እንዲህ አለ:- «እግዚአብሔር ታላቅ ጐርፍ ሊያመጣ ነው። በምድር ላይ ያለውን ርኩሰት ሁሉ ያጠፋል። ወንዞች ይሞላሉ። ውቅያኖሶች ወደ ደረቁ ምድር ይስፋፋሉ። በምድር ላይ ያሉ ፍጥረታት በሙሉ ይሞታሉ። የሚተርፉት መርከቡ ውስጥ የገቡት ብቻ ናቸው። ለምን ንስሐ አትገቡም? እንደዚያ ብታደርጉ መርከቡ ውስጥ ለእናንተ የሚሆን ስፍራ ይኖራል።»

የኖኅን ስብከት ከሚለሙት አንዱ:- «ኖኅ ሆይ፣ ጊዜው ሲደርስ መርከቡ ውስጥ ስፍራ አገኝ ዘንድ ስሜ

እንዲመዘገብልኝ እፈልጋለሁ፡፡ ይህን ስለነገርከን እናመሰግንሃለን» ሲል ይሰማኛል፡፡

ይህን የሰማ ሌላኛው ሰው «አሁ! ሀ! ሀ! የሚለውን ስሙት! አንተም እንደ ኖኅ እብድ ነህ! እንዲህ ያለውን የሞኝ ወሬ ማን ያምናል?» አለ በማሾፍ፡፡

ሌላው ደግሞ፣ «ለአሁኑ ስሜን ሰርዘው፡፡ ስለ ጉዳዩ በኋላ አስብበታለሁ» ይላል፡፡

ኖኅ ብዙ ሹፈት እንደ ደረሰበት በእርግጠኝነት ለመገመት ትችላላችሁ፡፡ ቢሆንም ግን እርሱ ሥራውን ቀጠለ፡፡

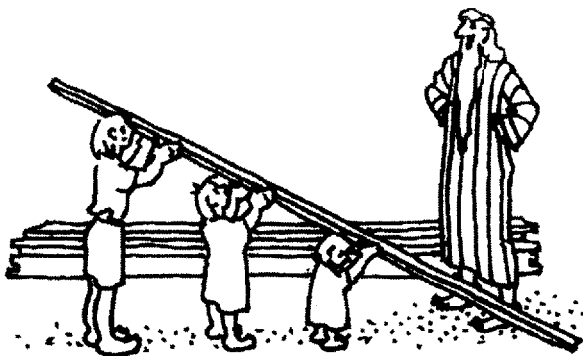
የመርከቡ ሥራ ከተጀመረ አሥራ ስምንት ዓመት ሆነው፡፡ በዚህ ጊዜ ኖኅና ሚስቱ ወንድ ልጅን ወለዱ፡፡ እነርሱም ልጅ ስለ ወለዱ ኩራት ተሰማቸው፡፡ የልጃቸውን ስም ሴም ብለው ጠሩት፤ ልጅ ስለ ሰጣቸው እግዚአብሔርን አመለከቱት፡፡

«ያ ኖኅ የሚሉት እብድ ሽማግሌ ልጅ ስለ ተወለደለት በደረቅ መሬት ላይ መርከብ የመሥራት እብደቱን ያቆም ይሆናል! ሀ! ሀ! ሀ!»

በዙሪያው የተሰበሰቡት ባለጌ ሰዎች፣ «ሕፃን ልጁን በዚህ እብደትና ጅልነት በሆነው የመርከብ ሥራ ውስጥ እንደማያስገባው ተስፋ እናደርጋለን» አሉ፡፡

ሴም ገና በጣም ትንሽ ልጅ እያለ ኖኅና ሚስቱ ወንድም የሚሆንለት ሌላ ልጅ ወለዱለት፡፡ ለልጁም ካም ብለው ስም አወጡለት፡፡ ብዙም ሳይቆዩ እንደገና ሌላ ወንድ ልጅ ደግሞ ወለዱና ስሙን ያፌት አሉት፡፡ ሴም፣ ካምና ያፌት የኖኅ ሦስት ወንድ ልጆች ነበሩ፡፡

እነዚህ ትንንሽ ልጆች አባታቸውን በመርከቡ ሥራ ሲረዱት ይታዩ ነበር፡፡



አሺፊዎች ሰዎች፤ «ተመልከቱ ኖኅ ትንንሽ ልጆቹን ወደ አሳቡ እንዲያዘነብሉ ሲያግባባቸው። እርሱ ራሱ ሞኝ ለመሆን ከፈለገ የራሱ ጉዳይ፤ ሕፃናቱን ግን ለምን ወደ ራሱ እምነት ይስባቸዋል» አሉ።

ሕፃናቱም የሰዎችን ንግግር ሰምተው፤ «ስለ አስተያየታችሁ እናመሰግናለን፤ እኛ በአባታችን አሳብ ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር የምናምን ልጆች ነን» አሉ።

ሰዎቹ ግን ኖኅ እብድ ነው ብለው እርግጠኞች ሆኑ።



«እስቲ የምታደርገውን ተመልከት ኖሩ። የምትኖረው ውቅያኖስ፣ ሐይቅ ወይም ወንዝ ካለበት እጅግ ርቀህ ነው። ደግሞም አንተ የምትሠራውን በጣም ግዙፍ መርከብ የትኛው ወንዝ ነው የሚያንሳፍፈው? ለዚህ የሞኝነት ሥራህ ያዋልከው ገንዘብና ጊዜ በከንቱ የጠፋ ስለሆነ ያሳዝናል» አሉት።

እርሱ ደግሞ እንዲህ አላቸው። «ውኃው እዚሁ እግራችሁ ድረስ ይመጣል ይላችኋል እግዚአብሔር። ለምን የምነግራችሁን ነገር ለምታችሁ ንስሐ አትገቡም?»

«ሂድ ወደዚያ! የማይታየው የአንተ እግዚአብሔር ተናገረኝ ነው የምትለው? ሀ! ሀ! የምትለውን ሁሉ አናምንም» አሉት ሰዎቹ።

ኖኅ ያሳዝናል። ሰዎቹ የሚናገረውን ነገር አይሰሙትም። እርሱ ግን ሁልጊዜ ይናገር ነበር። የሚሠራውም መርከብ ትልቅ እየሆነ መጣ። ሩቅ ስፍራ ላሉት ሰዎች ሁሉ ታየ።

በዚህ ሁኔታ ብዙ ጊዜ አለፈ . . .

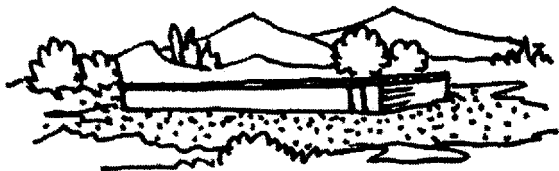
ሴም፣ ካመና ያፌት አሁን ትልልቅ ሰዎች ሆኑ። ሚስቶችም በጥንቃቄ መርጠው አገቡ። ያገቧቸው ሚስቶች በኖኅ የመርከብ ሥራ ዕቅድ የሚያምኑና በሙሉ ልባቸው የሚደግፉ ጥሩ ሰዎች ነበሩ። የሚደግፏቸውን ሚስቶች መምረጣቸው ተገቢ ነው አይደል?

የኖኅ ልጆች ቢያገቡም፣ ልጆች ግን ገና አልነበሯቸውም። እድሜያቸው ወደ አንድ መቶ ዓመት አካባቢ ተጠግቷል። ሴም ዘጠና ስምንት ዓመት ሆኖት ነበር። እኔና እናንተ የኖኅ ልጆች ብዙ ዓመት ኖሩ እንል ይሆናል። በዚያን ዘመን የነበሩ ሰዎች እኛ ዛሬ ሽማግሌ ወይም አሮጊት እንደምንላቸው ሰዎች ሳያረጁ ብዙ ዓመት ይኖሩ ነበር።

ሴም፣ ካምና ያፌት ዕድሜያቸውን በሙሉ የኖሩት አባታቸውን በመርከቡ ሥራ ሲረዱ ነው።

ኖኅ መርከቡን ለመሥራት 120 ዓመት ወለደበት።

በመጨረሻ ግን፣ ሥራው አበቃ፣ መርከቡም ተሠርቶ አለቀ!



እነዚያን ሁሉ ዓመታት ምን ያደርጉ እንደ ነበር ለመገመት ትችላላችሁ። መርከቡ በጣም አስደናቂ ነው። ተመልከቱት። መርከብ ተብሎ ቢጠራም ታላቅ ሥራ ነው! ይገርማል! በጣም ከፍ ያለ፣ ረጅምና ሰፊ ነው። ቀረብ ብዬ ልመለከተው ነው። ከእኔ ጋር ትሆናላችሁ?

ቆዩ፣ አንድ ሽማግሌ መርከቡ ውስጥ ሲራመድ ይታየኛል። ኖኅ ሳይሆን አይቀርም ብዬ ገምቻለሁ። ጠጋ ብዬ ላናግረው ልሞክር።

«ኖኅ!»

«አቤት።»

«ስለሠራኸው መርከብ አንዳንድ ጥያቄዎች ላቀርብልህ እፈልጋለሁ። እንዴት ነው...?»

«ሌላ ቀን ና ። አሁን በጣም ሥራ ስለሚበዛብኝ ለጥያቄዎችህ መልስ ልሰጥህ አልችልም። ሌላ ጊዜ ስትመጣ ለመረዳት የፈለግሃቸውን ነገሮች ሁሉ እነግርሃለሁ» አለ ኖኅ ድምፁን ከፍ አድርጎ።

ጊዜው ሲቃረብ

አቶ ኖኅ «ከየት ነው የመጣኸው?» ሲል ጠየቀኝ።

እኔም «ከክርስቲያን ዘመን፣ ሁለት፣ ዜሮ፣ ዜሮ፣ ዜሮ፣ 2000» በማለት መለስኩለት።

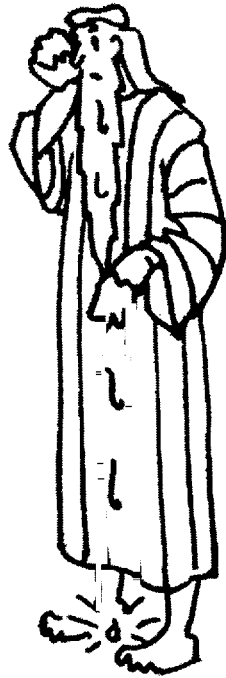
«ባለፈው ጊዜ ስትመጣ ጊዜ ስለአልነበረኝና ላናግርህ ባለመቻሌ አዝናለሁ። በጊዜው ትኩረት ልሰጠው የሚገባ አንድ ነገር ነበር። ምን እንደ ነበር አሁን ትዝ አይለኝም። ብዙ ሳትቆይ መምጣትህ ጥሩ ነው። ጊዜው ይሮጣል» አለ ኖኅ። ዓይኖቼን በሰፊው ከፈታቸው። ብልህነትና ንቁነት የሚታይበት ፊት ነበር ያለው።

«ጊዜው ይሮጣል ነው ያልከው?» ብዬ ጠየቅኩት።

«አዎ፣» አለ፣ «የመርከቡ ነገር ከጊዜ ጋር የተያያዘ ነው። ስለ ፍርድ እግዚአብሔር በዓለም ላይ ስለሚያመጣው የጥፋት ውኃ ለአንተ መንገር የለብኝም፤ አለብኝ እንዴ? ለመረዳት የፈለግኸው ያን አይደለም፣ ነው እንዴ? ስለ ፍርድ የጥፋት ውኃ ታውቃለህ?»

«አዎ፣ አውቃለሁ፤
በጣም የሚያሳዝን ነገር
ነው» አልኩ።

«በጣም። እኔ
የማስበው ግን ነፍስ አድንና
ታላቅ ስለ ሆነ ዘመቻ
ነው። በጣም የሚያስደስት
ዘመቻ ነው። በማውቀው
መጠን የእግዚአብሔርን
ዕቅድና ትእዛዞች ሁሉ
ተከትያለሁ።
እግዚአብሔር እራሱም
በነፍስ አድኑ ዘመቻ
ውስጥ ስላለበት፣ ማንኛ
ውም ነገር በጥሩ ሁኔታ
እንደሚከናወን
አውቃለሁ።» አለ ኖሳ።



«ከእግዚአብሔር ፍርድ
የሚያመልጡበትን ሁኔታ
ለሰዎቹ ሁሉ ነግራቸዋለሁ። ሊያመልጡ የሚችሉት
መርከቡ ውስጥ በመግባት ነው። መርከቡ ውስጥ ቦታ
የሚያገኙት ደግሞ ኃጢአት ማድረጋቸውን ከተዉ ብቻ ነው።
ብዬ ነግራላቸዋለሁ። እነርሱ ግን አይሰሙም። ስናገር ያሾፋሉ
ወይም አይሰሙኝም። በጣም በቅርብ ጊዜ አስቃቂ ጥፋት
ሊመጣባቸው ነው፤» አለ ኖሳ።

ሁለታችንም ለጥቂት ጊዜ ዝም ተባባልን። ያን ማየቱን

ባልወደውም፤ ከኖኅ ዓይኖች ብዙ የእንባ ጠብታዎች መሬት ላይ ዱብ ዱብ ይሉ ነበር።

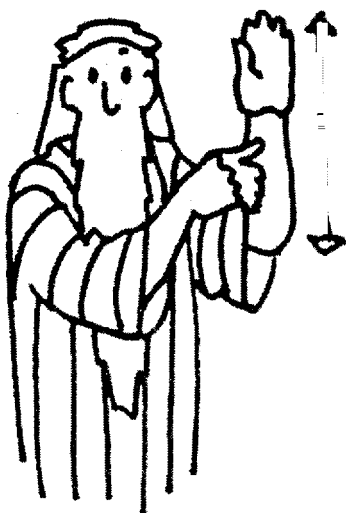
«እየተዟዟርክ ለመጉብኘት ትፈልጋለህ?» አለ ኖኅ።

«ደስ ይለኛል» አልኩ።

አብረን የትልቁን መርከብ ዙሪያ እንመለከት ጀመር። መርከቡ ከሥፍና ከላይ ጠፍጣፋ ነው፤ ሳጥን ይመስላል።

«ከፍታው «የቤቶቻችንን ጣሪያ ሁለት እጥፍ ያህል ይረዝማል» አልኩ።

«30 ክንድ ያህል የሚረዝመው ሦስት ወለልና ሦስት ፎቆች አሉ።» አለ ኖኅ።



«ሠላሳ ክንድ፣ 15 ሜትር ማለት ነው። አንድ ክንድ ማለት ደግሞ፣ የአንድ ሰው እጅ ከክርኑ ጀምሮ እስከ መካከለኛ ጣቱ ጫፍ ድረስ ያለውን እርዝመት መሆኑን ሰምቻለሁ።»

«ልክ ነው። ልኩን እና ፕላኑን ሁሉ የሰጠኝ እግዚአብሔር ነው።» አለ ኖኅ።

«እንዲህ ያለውን የሥራ መመሪያ ንድፍ እንሞላለን» አልኩት።

«ምንም ተብሎ ይጠራ፤ መመሪያውን ግን የሰጠኝ እግዚአብሔር ነው። እርሱ ነው ማድረግ ያለብኝን በትክክል የነገረኝ።»

በመርከቡ ውስጥ እየተዘዋወርን እያለን፤ «ይሄ በጣም ረጅም መርከብ ነው።» አልኩ። «300 ክንድ፣ 150 ሜትር ማለት ነው። ትምህርት ቤቴ ውስጥ በ150 ሜትር ሩጫ ተወዳድሬ አንዴ ወይም ሁለቴ ተሸልሜያለሁ። ለመርከብ ቁመት ግን 150 ሜትር በጣም ረጅም ነው።»

«ለመሆኑ ግድግዳውን በደንብ መርገኸዋል» አልኩት።

«አዎ፤ በደንብ መርጌዋለሁ፤ "ውኃ እንዳይገባበት የመርከቡን ውስጥና ውጭ በቅጥራን ምረገው" ያለኝ እግዚአብሔር ነው። እኔም እንደታዘዝሁት አድርጌአለሁ።

«ጠንካራ እንጨት ነው!» አልኩ የመርከቡን ግድግዳ እያንኳኳሁ። እኔና ኖኅ በትልቁ መርከብ ዙሪያ እስከ ጫፉ ሄድን።

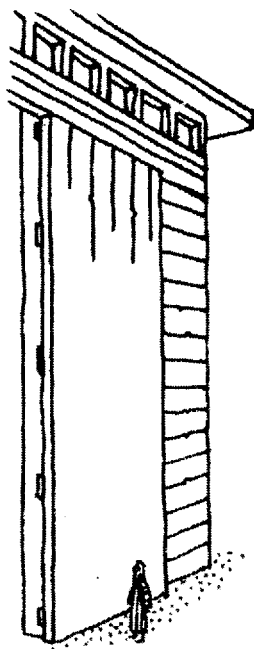
«በዚህኛው በኩል ስንት ነው መጠኑ?» ብዬ ኖኅን ጠየቅሁት።

«አምሳ ክንድ» አለኝ።

«ሀያ አምስት ሜትር ማለት ነው» አልኩት።

በሌላኛው አቅጣጫ በመራመድ ላይ እንዳለን «አሁን በሩ ይሄውና፤ በመርከቡ ረጅም በር በኩል። ልግባና የመርከቡን ውስጥ ልመልከት?» አልኩ ኖኅን እያየሁት።

«አዎ፤ ግባና ተመልከት። ግን ፈጠን በል፤ ጊዜው በመቃረብ ላይ ነው» አለኝ።



በሩ ከወለሉ እስከ ጣራው ድረስ ይረዝማል። «እንዴት ያለ ትልቅ በር ነው! እንዴት ነው የምትዘጋው?» በማለት ጠየቅሁት።

«በሩን መዝጋትና መክፈት የእኔ ሥራ አይደለም። እንደአብሔር ነው የሚከፍተውና የሚዘጋው። እንዲህ ያለውን ከባድ ሥራ የምሠራው እኔ ባለመሆኔ እንደአብሔርን አመሰግነዋለሁ።

«ሦስት ፎቅ ያለው መርከብ! አቤት፣ የድርቆሽ ሣርና የደረቁ ፍራፍሬዎች ሽታ። ውስጠኛው ግድግዳም እንደ ውጪኛው በቅጥራን ተመርጓል! ክፍሎቹ አህ፣ ብዙ ክፍሎች አየርና ብርሃን በደንብ ይገባባቸዋል። ከከብቶቹ ማደሪያ በላይ የድርቆሽ ሣር ማስቀመጫ ቆጥ! ለሚያስፈልግበት ቦታ ሁሉ የሚታደል! በጥንቃቄ አስበህ ነው ይህን ሁሉ ያዘጋጀኸው፣ ኖኅ።»

«ሁሉም የእንደአብሔር ዕቅድ ነው። ንድፍ ነው የምትሉት?» አለ ኖኅ።

«አዎ»፣ ዘቢብ፣ ኮክ፣ ወይን፣ ለውዝ፣ አትክልቶች እና የመጠጥ ውኃ ከየት ታመጣለህ?»

«ውኃ፣ ነው ያልከኝ?» ብሎ ኖኅ ሳቀ። ብዙ «ውኃ ይኖራል! ዘዴ ቀይሻለሁ። መርከቡ ውስጥ የገቡት ሁሉ ውኃ ያገኛሉ።»

«እንስሳዎቹና አውሬዎቹ እርስ በርሳቸው አይበላሉም?» አልኩና ኖኅን ጠየቅሁት። «አይበላሉም፤ እዚህ እስካሉ አይበላሉም። እንስሳት በአካባቢያቸው አስፈሪ ነገር ሲኖር ልዩነታቸውን እንደሚረሱ አታውቅም?»

«ኖኅ እንስሳቱ ሁሉ በእርግጥ ወደዚህ መርከብ ይመጣሉ ብለህ ትጠብቃለህ? እየጉተትክ ማስገባት የሚኖርብህ

አይመስለኝም?»

«እንደዚያ አላደርግም» አለ ኖኅ እራሱን እየነቀነቀ።

«ሁሉም ተሰብስበው ወደ መርከቡ ቢገቡ ምን ታደርጋቸዋለህ?» ብዬ ጠየቅኩት።

«ራሳቸው ይመጣሉ፤ እኔ ልይዛቸው አያስፈልግም። እግዚአብሔር እራሱ ሁለት ሁለት ሆነውም ሆነ ሰባት ሆነው ወደ መርከቡ መግባት ላለባቸው እንስሳት፤ ወፎች እና በመሬት ላይ ለሚሳቡት ተሳቢዎች ሁሉ ይነግራቸዋል።»

«ልክ ነህ፤ አብዛኛዎቹ ሁለት ሁለት እየሆኑ ነው የሚገቡት፤ አይደለም እንዴት? ሰባት፤ ሰባት የሚሆኑት ወፎች፤ በጉች፤ ፍየሎችና ከብቶች ማለት ላምና በሬዎች ናቸው። ስንት ስንት እየሆኑ መምጣት እንዳለባቸውና ወደ መርከቡ እንዴት መግባት እንዳለባቸው የሚያውቁበት መንገድ አይገባኝም።»

«ወፎችና እንስሳዎች የአየሩን ሁኔታ ተከትለው ከአንድ አካባቢ ወደ ሌላ እንደሚሰደዱ አታውቅም አይደል? ሙቀት ፍለጋ ወደ መርከቡ ይመጣሉ። ምናልባት ለትንሽ ጊዜ ሁሉም ያንቀላፉ ይሆናል። በከረምት ወቅት ስለሚያንቀላፉ እንስሳት አልሰማህም? እግዚአብሔር ለፍጥረቱ በተፈጥሮ ስሜት (በደመ-ነፍስ) አንድ ነገር የማድረግ ችሎታን ሁሉ ሰጥቷቸዋል። ችግር አይኖርም» አለ ኖኅ።

«እንደ ሞኝ መቆጠርህ አያስፈራህም? እንዲህ ደክመህ መርከብ ከሠራህ በኋላ ምንም ባይሆንስ? ሰዎች ይበልጥ ይስቁብህል።»

«እግዚአብሔር ተናግሯል። የእርሱ ቃል ለዘላለም በሰማያት አለ። እንደ እግዚአብሔር ቃል እውነት የሆነ ምንም ነገር የለም። እንደ ሞኝ መቆጠሬን አልፈራውም። ለ120 ዓመት እንደ ሞኝ ተቆጥራለሁ። ልጆቼ ሴም፤ ካምና

ያፌትም እንደ እኔው ዕድሜያቸውን በሙሉ፤ ሞቾች ተብለዋል፡፡»

«የለም፤ የለም እንደ ሞኝ መታያቴን አልፈራውም፡፡ የተናገርኩት እውነት መሆኑንና እኔም ትክክለኛ መሆኔን በአንድ ሳምንት ውስጥ ሞላው ዓለም ይረዳል፡፡ ይህን እንዳትረሳ፡፡ ስለሚሆነው ነገር አዝናለሁ፡፡ ግን ምን ለማድረግ እችላለሁ? ነግሬያቸዋለሁ፡፡ ሰዎቹ ግን እምቢ አሉ! ወደ መርከቡ ጉትቼ ላስገባቸው አልችልም፡፡ እዚህ የምትቆይ ከሆነ እንስሳት ማንም ሳያስገድዳቸው እራሳቸው ሲመጡ ትመለከታለህ፡፡ ለራስህም መዳኛ ቢሆን መርከቡም ይሄው፤ ታየዋለህ»

«በጣም ያምራል» አልኩ፡፡

ኖኅ በኃዘን እራሱን እየነቀነቀ «የምችለውን ሁሉ አድርጌአለሁ» አለ፡፡

የሚያበረታው ነገር ልናገር ፈለግኩና፤ «ፈረስን ወደ ወንዝ ልትወስደው ትችላለህ፤ ውኃውን እንዲጠጣ ልታስገድደው ግን አትችልም» የሚል አነጋገር አለን አልኩ፡፡

«እንደ እርሱ ነው፤ ልክ እንደ እርሱ ነው» አለ፡፡

ልመለከተው አልፈለግኩም ነበር፤ የኖኅ እንባ በጉንጨፍና በባሙ ላይ እንደገና ይወርድ ጀመር፡፡

«ሁሉም ነገር ተዘጋጅቷል፤ አንድ ሳምንት ብቻ ነው የሚቀረው» አለ፡፡ ሲናገር ድምፁ ቁርጥ ቁርጥ ይል ነበር፡፡

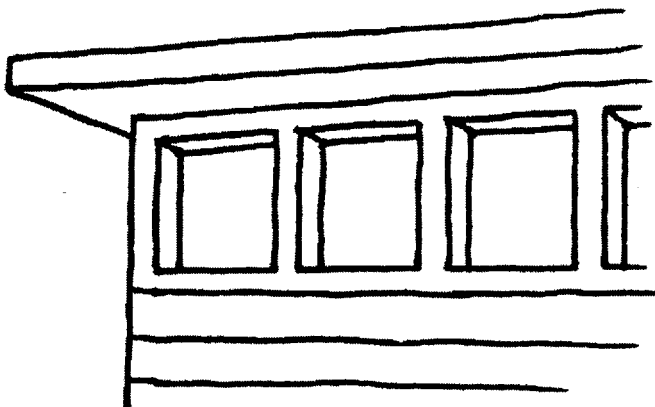


ኖኅ በዙሪያው ያለውን መሬትና በሩቁ የሚታየውን አድማስ ይመለከት ጀመር። በማለቱ ያለውን ጊዜ እየተሻማሁና ሥራ ያስፈታሁት መስሎ ተሰማኝ። ነገር ግን የምጠይቀው አንድ ወይም ሁለት ጥያቄዎች አሉኝ።

ፈጠን ለማለት እየሞከርኩ «ሁላችሁም ከገባችሁና የመርከቡን በር ከዘጋችሁ በኋላ በዙሪያችሁ ያለው መሬት በውኃ ይጥለቀለቃል?» የምትተነፍሱትን አየር ከየት? ታገኛላችሁ አልኩት።

«ተከተለኝ፤ አሳይሃለሁ።»

ኖኅ በፍጥነት እየተራመደ ከመርከቡ ትንሽ እራቀ። እኔም ተከተልኩት። ከዚያም ቆም ብሎ ፊቱን ወደ ግዙፉ መርከብ መለሰና፡- «ጣራው ይታይሃል? ከዚያ በታች በመርከቡ ዙሪያ



ክፍት ቦታ አለ። ሰፋ ብሎ የተሠራው ጣራ፤ ክፍቱን ቦታ በደንብ ስለሚሸፍነው ዝናቡ ምንም ችግር አይፈጥርም። እዚህ መሬት ላይ ሆነን ስንመለከተው፤ ክፍቱ ቦታ ከጣራው ገባ ያለ አይመስልም። ነገር ግን አንድ ክንድ ወይም ግማሽ ሜትር ወደ ውስጥ የገባ ነው። ስለዚህ ክፍተቱ የሚያስፈልገንን አየር በሙሉ ወደ ውስጥ ያስገባልናል።»

«አዎ፤ ግን ግማሽ ሜትር ያክል ሰፋት ባለው ክፍተት የሚገባ ብቻ እንዴት በቂ ይሆናል?»

«ምን ማለትህ ነው? ስለ አየር ማስገቢያና ማቀዝቀዣ ምንም አታውቅም? ንቦች እንኳን ስለ አየር ማስገባትና ማቀዝቀዝ ስለሚያውቁ ቀፏቸው አየር እንዲያስገባ ያደርጉታል»

«ከመርከቡ ጋር አብሮ የተሠራ አየር ማቀዝቀዣ አለን።»

«ዋጋ ቢስ! ሁሉ ነገር እየተሠራ ይሰጣችኋል! የተፈጥሮ አየር ማስገቢያና ማቀዝቀዣ አታውቅም፤ ይገርማል?» አለ ኖኅ።

«አሁን ትዝ አለኝ። በመርከቡ የመጀመሪያ ወለል ላይ በነበርን ጊዜ በመስኮቱ ወደ ውጭ ስመለከት ብዙ አየር ወደ ውስጥ መግባቱ ተለምዶኛል።»

«የምትናገረው የድሮ ሰዎች ምንም የማናውቅ አድርገህ ነው። እኛ ግን በሙዚቃና በሁሉም ዓይነት የዕደ ጥበብ ሥራዎች ሠልጥናል። ከአንተ በፊት ስለ ብረትና ነሐስ



ተምረናል። አንተ ላም ሳታይ በፊት እኛ ከብት አርቢዎች ነበርን። አንዳንዶቻችሁ ከእናንተ ጊዜ በፊት የተከናወኑ ነገሮችን እንዳልሆኑ አድርጋችሁ ታስባላችሁ። እንዲህ ያለውን አስተሳሰብ ከአእምሯችሁ ማውጣት አለባችሁ።»

ኖኅ እንድለየው የፈለገ መሰለ። «ወደ — ብትመለስ ይሻላል አለኝ»።

«እሺ፣ በደቂቃ ውስጥ እሄዳለሁ። እንዲህ ዓይነት ጥያቄ በመጠየቁ ይቅርታ አድርግልኝ። አንድ ሌላ ነገር አሰብኩ። ታዲያ በዚህ ወቅት በመርከቡ ውስጥ የሚፈጠረውን ቆሻሻ የምታፀዳው እንዴት ነው? መቼም ስለዚህ ጉዳይ አንተም ብትሆን ሳታስብበት አትቀርም። መርከቡ ውስጥ ለብዙ ወራት እንደምትቆዩ ነግረኸኛል።»

«አዎ ታስቦበታል። የቆሻሻ ማስወገጃ ተሠርቷል። አታያቸውም በየወለሉ መሀል ያሉትን ትናንሽ በሮች። ቆሻሻ ሁሉ እየተጠረገ በዚያ በኩል ይወገዳል!»

«እንዴት እንደዚያ ሊደረግ እንደሚችል አላስብኩም? ሞኝ ነኝ። አንድ ሌላ ጥያቄ ብቻ ልጠይቅህ» አልኩት።

ኖኅ በእርግጥ እንድሄድለት መፈለጉ ተሰማኝ። ግን ያሰብኩትን ነገር መጠየቅ ነበረብኝ።

«ኖኅ ድመቴ ብዙ ግልገሎች አሏት። በጣም ያምራሉ። ምን ላድርጋቸው? ጥንቅሎቼና ድንክዬ አሳማዎቼም ብዙ ግልገሎች አሏቸው። አይጠቁስ እንዴት ይሆናሉ? እንስሳቱ ሁሉ መርከቡ ውስጥ እየወለዱ ቢባዙ አንተ ልትወረር ነው።»

«እንደዚያ አይሆንም እግዚአብሔር ሁሉን ነገር አስተካክሏል። መርከቡ ውስጥ መዋለድም ሆነ መሞት የለም። እያንዳንዱ ጥቃቅን ሁኔታ አስፈላጊው ጥንቃቄ ተደርጎለታል። አታስብ። ወደ መርከቡ ለሚገቡት እንስሳት ሁሉ እግዚአብሔር አስቀድሞ የሚሆነውን ነገር ነግሯቸዋል። እንስሳቱ ወዲህ በመምጣት ላይ ናቸው። ግልገሎቹ፣ ወንዶችና ሴቶች ሁሉ የጥፋት ውኃ ባበቃ ጊዜ እንደገና ሊወልዱና ሊባዙ ዝግጁ ይሆናሉ።

ኖኅ ስለ ጥፋት ውኃው የተናገረው በእርግጠኝነት ነበር። ቢሆንም ያመነው ግን አልነበረም።

ሰማዩ ደመና አልነበረበትም። ፀሐይዋም ቀኑን ሙሉ ታበራ ነበር። አሁን በመምሸት ላይ ነው።

«ዘወር በል!» አለ ኖኅ በጩኸት። መገረምና ደስታ ይታይበት ጀመር።

«ይቅርታ አድርግልኝ። እባክህ መተላለፊያውን ልቀቅ። እንስሳቱ በመምጣት ላይ ናቸው» አለ።

እውነትም በመምጣት ላይ ናቸው!



አስፈላጊ ከሆነ እንስሳቱን ስፍራቸውን ለማሳየት፣ ኖላ፣ ሴም፣ ካምና ያፌት ተዘጋጁ።

ግልገሎቹና ትናንሽ እንስሳት በደስታ ስሜት እየዘለሉና እየቦረቁ ኖላ ወደ ሠራው መርከብ ገቡ።

በመርከቡ ውስጥ በረታቸውን (የመቆያ ስፍራ) አገኙ። ምግባቸውም ተዘጋጅቷል። እንዲሁም ምቹ፣ ሞቃትና ለሁሉም የተዘጋጀ ስፍራ! መርከቡ ውስጥ የገቡት እንስሳት ስፍራ ስፍራቸውን ከያዙ በኋላ የእርካታና የደስታ ድምፅ ያሰሙ ጀመር!

ብዙ ሰዎች በመርከቡ ዙሪያ ቆመው ይመለከቱ ነበር።

ግን ማንም ወደ መርከቡ አልገባም። ሰዎቹ ይስቁ ነበር!
በጣም ይስቁ ነበር!

«አህ! ሀ! ሀ! የራስህን የእንስሳት ማከማቻ በማዘጋጀት
ላይ ነህ እንዴ ኖላ?» አሉ።

እንስሳቱ ግን ያለማቋረጥ ወደ መርከቡ ይመጡ ነበር።
መሬት ላይ የሚኖሩት እንስሳት ከያይነታቸው ጥንድ ጥንድ
ወይም ሁለት ሁለት እየሆኑ በአንድ ላምንት ጊዜ ውስጥ
ወደ መርከቡ ገብተው ተጠናቀቁ። በጉች፣ ፍየሎችና
እንዲሁም በሬና ላሞች ግን ወደ መርከቡ የገቡት ሰባት ሰባት
እየሆኑ ነው።



በላምንቱ መጨረሻ ላይ እግዚአብሔር ለኖላ «ያ ቀን ዛሬ
ነው።»

አንተ፣ ሚስትህ፣ ልጆችህና ሚስቶቻቸው ወደ መርከቡ
ግቡ» አለ እግዚአብሔር። ኖላ ሲሠራ የቆየው ለዚህ ቀን
ነበር።

ሁሉም ዝግጁ ስለነበሩ ወደ መርከቡ ገቡ።



ኖኅና ቤተሰቦቹ ሻንጣዎቻቸውን ይዘው እረፍት እንደሚሄድ ሰው ወደ መርከቡ ሲገቡ ሰዎች አይተዋቸው በጣም ሳቁ።

«ደህና ሁን ኖኅ!» እያሉ ጮኹ።

«የተሳቀባቸው ቤተሰቦቹ በሙሉ ቢሆኑም፤ የሞኝነት ድርጊቱ መሪ ኖኅ በመሆኑ በጣም የተሳቀበት እርሱ ነው።

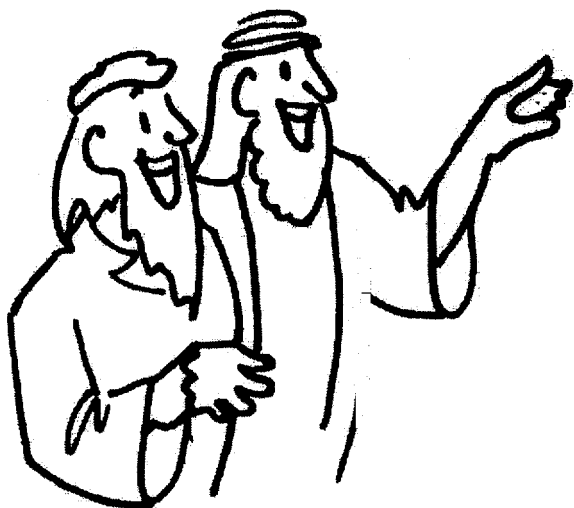
ኖኅ ሰዎቹን እያየ፤ «ኑ! እናንተም ወደ መርከቡ ግቡ» ይል ነበር።

ሰዎቹ ከኖኅና ከቤተሰቦቹ ጋር ወደ መርከቡ ለመግባት ቢሄዱ ኖሮ ምን ይመስሉ እንደ ነበር እያሰቡ በጣም ሳቁ።

«ስማ ኖኅ! ከሳምንት በኋላ ከመርከቡ ውስጥ ተመልሰህ በምትወጣበት ጊዜ ደስተኛ ትሆናለህ» አሉ ሰዎቹ።

ወዲያውኑ የመርከቡ ትልቅ መዝጊያ ተዘጋ። ሁኔታው

ትንሽ መደነቅን ቢፈጥርባቸውም፤ «ደህና ሁን ኖህ!
በሚቀጥለው ሳምንት እንገናኝ ሀ! ሀ! ሀ!» እያሉ ሳቁ።



ውኃ ብቻ፣ በሁሉም ስፍራ

የከተማው ሰው ሁሉ የሚያወራው፣ ስለ ኖኅና ቤተሰቡ ሆነ።

«ኖኅ ያደረገውን ሰማችሁ? የእንስሳት መከማቻ በሆነው ትልቅ መርከቡ ውስጥ ገባና የመርከቡን በር ዘጋው» ይላል አንደኛው ሰውዬ።

«ምን? ይሄ አይደረግም!» ይላል ሌላው።

«አዎ፣ ኖኅ ያልተለመደ ፀባይ ያለው ሰው መሆኑን ሁልጊዜ እናገር ነበር። አስተያየቱ ያስጨንቀኝ ነበር፤ የሚመለከተው አርቆ ነው። አስተያየቱ ሁልጊዜ ያስጨንቀኝ ነበር!»

«ታዲያ መርከቡ ውስጥ ገብቶ በሩን ዘጋው? እብደቱ የለየለት ይመስለኛል። በእርግጥ ያን ትልቅ መርከብ ለመሥራት በመቻሉ ጥበበኛ ነው። በመርከቡ ሥራ ያገዙትም ሰዎች በጣም ብልህ ነው ይሉታል። አሁን ግን መጨረሻው ወደ መጥፎ ደረጃ የደረሰ ይመስለኛል። ሚስቱ የት ናት? ከባሏ ድርጊት ጋር ተስማማች? ልጆቹስ?»

«ሚስቴማ ከኖኅ ጋር መርከቡ ውስጥ ናት!»

«አትለኝም!»

«እውነቴን ነው፤ ልጆቼም አብረዋቸው ናቸው።»

«የልጆቹ ሚስቶችስ?»

«እነሱም መርከቡ ውስጥ ናቸው። ወደ መርከቡ ሲገቡ ያዩዋቸው ሰዎች እንደ ተናገሩ፤ አካሄዳቸው ወደ እረፍት ወይም መዝናኛ ስፍራ የሚሄዱ ይመስል ነበር!»

«ልብ አድርግ፤ ኖኅ ቤተሰቡ ተከትለውት ወደ መርከቡ እንዲገቡ ለማድረግ የቻለበት አንድ ነገር አለው። እኔ ብሆን እንዲህ ባለው የአብደት ሥራ ሽማግሌ አባቴን በፍጹም አልከተለውም ነበር።»

«እኔም አላደርገውም!»

«አንተም እንደ እኔ ታውቃለህ፤ እንስሳት ምግባቸውን ፍለጋ ከስፍራ ስፍራ ይሄዳሉ።

ኖኅ መርከቡ ውስጥ ያከማቸውን የድርቆሽ ሣርና ፍራፍሬዎች ልታሸት ትችላለህ። ብዙ ዓይነት ምግቦችም አከማችቷል። አእምሯቸው ያልተስተካከለ ሰዎች የሚታይባቸው አንድ ነገር አለ፤ በዙሪያቸው እንስሳት ይሰበስባሉ። ከእንስሳት ጋር የሚነጋገሩበት ዘዴ አላቸው።»



«ቆይ አንድ ሳምንት ይሙላቸው፤ ሁሉም ከመርከቡ ውስጥ ይወጣሉ። ትላንት እንደ ሰማሁት ከሆነ፤ የኖኅ ቤተሰብ መርከቡ ውስጥ የገባው፤ ለሞተው ሽማግሌ፤ ለማቴሳላ ኀዘን መቀመጫ ጸጥተኛ ስፍራ ፍለጋ ነው።»

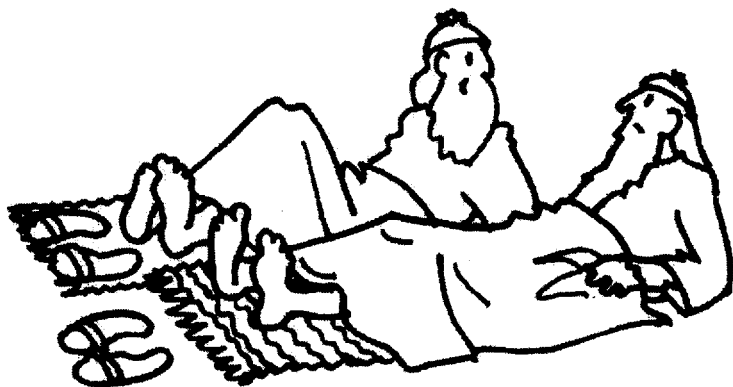
«ማቴሳላ የኖረው 969 ዓመት ነው። እንዴት ረጅም ዘመን ነው! እስከ ዛሬ እንደ እርሱ ረጅም ዕድሜ የኖረ ሰው የለም። ቤተሰቡ የኖሳ አያት ለሆነው ማቴሳላ ማዘኑ ተገቢ ነው።»

«አንድ ሳምንት ጠብቅ አልኩህ እኮ። ቁጭ ብሎ ማዘንና መቆዘሙ ይሰለቻቸዋል።»

«ጉርፍ ማዕበል ፍርድ ይመጣል የሚለው የኖሳ አስፈሪ ትንቢት ውሸት እንደሚሆን ተስፋ አደርጋለሁ።»

«እንዲያ ያለውን ደካማ አእምሮ ያለው ሰው ንግግር እባክህ እርሳው። እኔ አላዳምጠውም። ኖሳ እንደሆነ የለየለት እብድ ነው፤ ከዚህ የተለየ አይደለም።»

ነገር ግን፣ ሌሎች ከእንቅልፋቸው እየነቁ የሚጨነቁ ሰዎች ነበሩ። በአሳባቸውም፣ «ምናልባት . . . ኖሳ የሚናገረው እውነት ሊሆን ይችላል። ኖሳ እውነተኛ ሰው ሊሆን ይችላል» ይሉ ነበር።



ጠዋት ሲነጋ ግን ሥጋታቸውን ይረሱና ከሌሎች ሰዎች ጋር ይስቃሉ። ኖሳና ቤተሰቡ መርከቡ ውስጥ ከገቡ ስድስት ቀን ሆናቸው። በሩም እንደ ተዘጋ ነው።

«በሩን የዘጋው አልመለሰኝም ነበር! የሚገርም በር መዝጋት!»

የመርከቡ በር ከተዘጋ በኋላ ማንም ከውስጥ ወደ ውጭ አላየም፤ ከውጭም ማንም ወደ ውስጥ ማየት አይችልም፡፡

የመርከቡ ውስጠኛው ክፍል ግን በጣም ምቹ ነበር፤ በጣም ጥሩና ጣፋጭ የሆኑ ብዙ ምግቦች፣ የአየር ማቀዝቀዣ እንዲሁም ብዙ ጥሩ ነገሮች ነበሩ፡፡ መርከቡ በእግዚአብሔር ኘላን መሠረት የተሠራ መሆኑን እንዳትረሱ!

ኖላ፣ ሚስቱ፣ ልጆቹ፣ ሴም፣ ካምና ያፌት፣ እንዲሁም ሚስቶቻቸው፣ እንስሶቹ በጥንድ ወይም ሁለት ሁለት እየሆኑ፣ አንዳንዶቹ ደግሞ ሰባት ሰባት ሆነው በምችት ተቀምጠው ነበር፡፡ እንዲሁም ወፎቹ ቢራቢሮዎችና በመሬት ላይ የሚሳቡ ነፍሳት፣ ሁሉም በምችትና በአንድነት ሆነው እንክብካቤ ይደረግላቸዋል፡፡ መርከቡ ውስጥ ያለው ሁኔታ ያንን ይመስል ነበር፡፡ ውጭ የሚሆነው ነገር ሁሉ አሁን እነርሱን የሚመለከት ጉዳይ አይደለም፡፡ ከእነርሱ ጋር ምንም ግንኙነት የለውም ነበር፡፡

በውጭ ያለው እንቅስቃሴ እንደ ቀድሞው ነው፡፡ «ሥራ እንደ ተለመደው ይከናወናል፡፡»

«ምንም አይሆንም! ኖላና አብረውት ያሉት ሁሉ የእብድ ሥራ ወደ ሆነው የእንስሳት መከማቻ ከገቡና በሩን ከዘጉ እነሆ ስድስት ቀናት ሆናቸው»

በሰባተኛው ቀን ጠዋት ሰው ሁሉ እየነቃ ልብሱን ለበሰ፡፡ ቀኑ የፀሐይ ብርሃን የሌለበት ቀፋፊ ነበር፡፡ ቁልልና ጥቁር ደመናዎች ሰማዩ ላይ ያንዣብባሉ፡፡ ደስ የማይልና አስፈሪ ነበር፡፡ የሰማይ ማጉረምረም በሩቁ ይሰማል፡፡



ሰዎች ቁርሳቸውን በመመገብ ላይ ሳሉ ደግሞ ትልልቅ የዝናብ ጠብታዎች በሁሉም ስፍራ ጠብ ጠብ ይሉ ጀመር።

ሰዎቹም፣ «ኖኅ እውነቱን ሳይሆን አይቀርም! ይሆን ይሆናል!» ይሉ ጀመር። የቻሉት ደግሞ እሮጠው በመሄድ የመርከቡን በር ያንኳኑ ጀመር።

«ኖኅ፣ ኖኅ፣ ክፈትና አስገባን! አስገባን! ስለ ቀለድንብህ እናዝናለን! እባክህ፣ አስገባን!» አሉ።

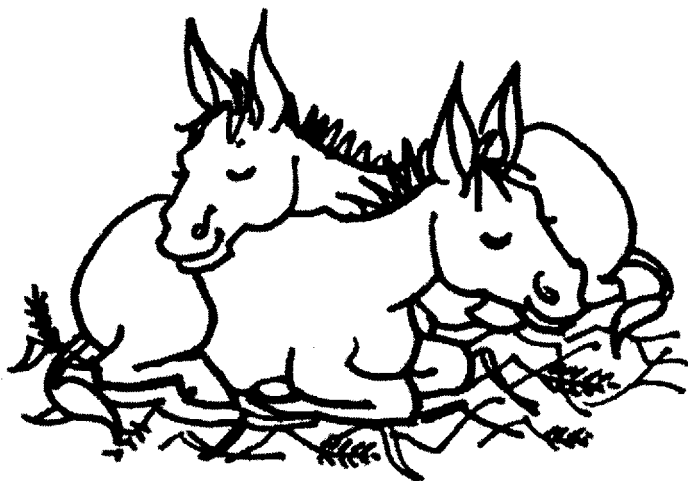
ኖኅ መርከቡ ውስጥ ሆኖ ቢሰማቸውም እንኳን፣ «አዝናለሁ፣ ሰዎች። በጣም ዘግይታችኋል። በሩን እግዚአብሔር ስለ ዘጋው ልከፍተው አልችልም። በጣም አዝናለሁ» ይላቸው ነበር።



በጣም አስቃቂ ነበር።

ዝናብ ከሰማይ በሚወርድበት ጊዜ ውኃ ከመሬት፣ ከምንጮችና ከወንዞች ከውቅያኖስ በብዛት ይመነጭ ጀመር። ብዙም ሳይቆይ ምድር በውኃ ተጥለቀለቀች።

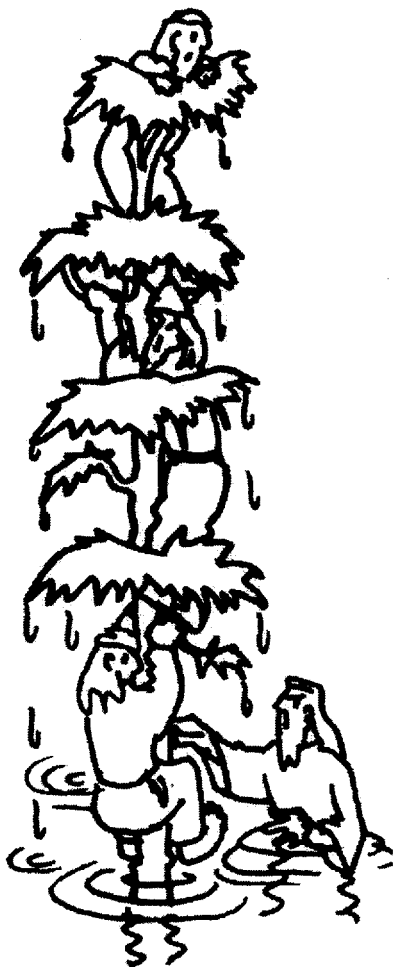
ውኃው እየሞላ ከፍ ሲል፣ መርከቡም ከመሬት ወደ ላይ ከፍ ይል ጀመር። ውኃው ከፍና ዝቅ ቢልም፣ መርከቡ በደህና ይንሳፈፍ ነበር። ውስጡ ያሉትም ምንም ውኃ አልነካቸውም፤ ሞቋቸዋል።



መርከቡ ሲነቃነቅ፣ ውስጡ ካሉት ተሳፋሪዎች አንዳንዶቹ ደስ እያላቸው እንቅልፍ ወስዳቸው። በጣም ተመችቷቸዋል! ከመርከቡ ውጭ የሚሆነውን ነገር የሚለመብት ወይም የሚያዩበት ሁኔታ አልነበረም። መርከቡ ውኃም ሆነ ድምፅ የሚያስገባ አልነበረም።

ወፎች በጣም ደስ የሚል መዝሙራቸውን ዘመሩ። ትልቁ መርከብ ውስጥ ያሉ ፍጡራን ሁሉ ደህንነትና እርካታ ተሰማቸው። ሁሉም በየራሳቸው ድምፅ ደስታቸውን ይገልጡ ነበር። የፍራፍሬዎች፣ የሣር፣ የድርቆሽና የእንስሳቱን ሽታ መርከቡ ውስጥ ልታሸቱ ትችላላችሁ።

ከውጭስ? ከመርከቡ ውጭ በመሆን ላይ ያለውን ነገር መናገሩ ያስጠላኛል። ውኃው እየበዛና ከፍ እያለ ሲሄድ፣ ሰዎች በፍርሃት ወደየቤታቸው ጣራ ወጡ። ከዚያም ደግሞ በጣም ረጃጅም ዛፎች ላይ ወጡ። በጣም



የሚወዷቸውን ዕቃዎች
ይዘው ነበር። ወደ ከፍታ
ስፍራዎችና ወደ ተራራዎች
መሮጥ ጀመሩ፤ ነገር ግን
ብዙ ሳይርቁ፤ ውኃው
ይደርስባቸውና
ያጥለቀልቃቸዋል። በጣም
የሚያሳዝን ነበር።

በደረቁ ምድር ላይ ይኖር
የነበረ ሕይወት ያለው ነገር
ሁሉ በአጭር ጊዜ ውስጥ
በውኃ እየተጥለቀለቀ ሞተ።
ምድርም እግዚአብሔር
በፍጥረት ጊዜ ምድርን
ከመሥራቱ በፊት እንደ
ነበረው መሬት በትልቅ
ውቅያኖስ ተሸፈነች።

ውኃም ለአርባ ቀናት ያህል
ከላይ ዘነበ፤ ከመሬትም
መነጨ። መጠኑም በጣም ስለ
ጨመረ ወደ ፊትና ወደ ጎሳ
ይዘል ጀመር። ያለማቋረጥ
ለአርባ ቀን!

በጣም ረጃጅም ተራራዎች
በውኃ ተሸፈኑ። ውኃው
ከዚያም በላይ በጣም
ጨመረ።

እግዚአብሔር ለኖኅና ከእርሱ ጋር በመርከቡ ውስጥ ለነበሩት ሰዎችና እንስሳት እንደ አሰባቸው እና እንደ ተንከባከባቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል።

በመጨረሻም ከላይ ዝናብ መዝነቡ፤ ከታችም ውኃ መመንጨቱ አቆመ።

መርከቡም በቀስታ ተንሳፈፈ። መርከቡ ጣራ ላይ ባለው ቀዳዳ በኩል የፀሐይ ጨረር ወደ ውስጥ ይገባ ጀመር።

ኖኅና ቤተሰቡ ለምግብ የሚሆን ብዙ ምግብ ይዘው በውኃ ላይ ለብዙ ወራት በመርከብ ከተንሳፈፉ በኋላ ውኃው በመጉደል ላይ መሆኑን ተረዱ።

ከዚያም አንድ ቀን ውኃ ላይ መንሳፈፋቸው ማብቃቱን አወቁ፤ መርከባቸው ቆመ።

መርከባቸው የት አካባቢ እንዳለ አላወቁም። ያ ትልቅ መርከብ ሜዳማ መሬት አግኝቶ ለማረፍ የመቻሉ ነገር አሳሳቢ ነበር። መርከቡ ትንሽ ተነቃነቀ፤ ተራራ ጫፍ ላይ አርፎ ቢገለበጥ፤ እንዴት ያላዘናል! እግዚአብሔር የመርከቡን እንቅስቃሴ ስለሚቆጣጠር እንደዚያ ያለ ነገር ሊፈጠር አይችልም።

የኖኅ ሚስት ግን እንዲህ በማለት በፍርሃት ትናገር ይሆናል። «በጣም ሠግቻለሁ ኖኅ። መሥጋት እንደሌለብኝ እያወቅሁ በመሥጋቴ አፍራለሁ። ነገር ግን መርከባችን ሜዳማ መሬት ላይ ባያርፍስ? እንገለበጥና ስብርብራችን ወጥቶ እንሞታለን።»

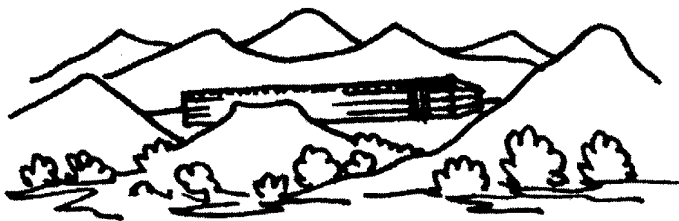
ኖኅን ደግሞ እንዲህ ሲል ልትሰሙት ትችላላችሁ። «ውዴ



ሆይ፤ እስከ ዛሬ ብርቱ ሴት ነበርሽ። አሁን እምነትሽ ወዴት ሄደ? አሁን በተግባራችን ፍጻሜ ላይ ነን። አይዘሽ፤ አትፍራ።»

«ደፋር ለመሆን እሞክራለሁ። ትንሽ ግጭት ስለ ሰማሁ መርከቡ ያረፈበት ቦታ ደልዳላ ስላልመሰለኝ ነው። ተራራ ጫፍ ላይ ከሆንን መጥፎ ነገር ይገጥመናል ብዬ እኮ ነው» ትላለች የኖኅ ሚስት።

የት እንዳሉ የኖኅ ሚስት ባወቀች! መርከባቸው ከነበሩበት አገር እጅግ በጣም እርቆ በመሄድ ቱርክ አገር ውስጥ በሚገኝ ሰንሰለታማ ተራራ ላይ በማረፍ ላይ ነበር።



እግዚአብሔር ሁሉ ነገር በእጁ ስለ ሆነ፤ መርከቡ አራራት በተባለ ተራራ ላይ እጅግ በሚያምር ስፍራ አሳረፈው። ምንም

ንቅናቄ ሳይኖር መርከቡ በትክክል አረፈ። መርከቡ ውስጥ ያሉት ሁሉ የት እንዳሉ ለማወቅና ለመናገር ባይችሉም፤ የኖኅ ሚስት ፍርሃቷ ተወግዶ እንደገና ደህንነት ተሰማት።

«መርከባችን መንሳፈፉን አቁሟል። ያረፈው ከፍታ ስፍራ ላይ ከሆነ፤ ውኃው አሁንም በዝቅተኛ ስፍራና ሽለቆዎች ውስጥ አለ ማለት ነው። ያም ሆነ ይህ ሁኔታውን የማውቅበት መንገድ የለም» አለ ኖኅ።

ከሰባት ቀናት በኋላ፤ ከአንድ ሳምንት በኋላ ግን አውቃለሁ አለ።

አዲስ ጅማራ

ኖኅ እንዲህ አለ፤ «መስኮቱን ትንሽ ልክፈትና አንዱን ቁራ ከመርከቡ ላስወጣው። እንዲህ በማድረግ በውጭ ያለውን ሁኔታ ልረዳ እችላለሁ።»

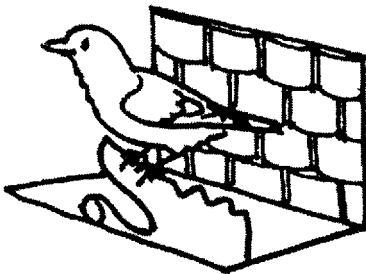
በዚሁ መሠረት ኖኅ በትልቁ መርከብ ጣራ ላይ የሠራውን ትንሽ መስኮት ሲከፍትለት ቁራው በረረ።

ከአንድ ሳምንት በኋላ ኖኅ እንደገና አንድ ርግብ በመላክ ውጭ ያለውን ሁኔታ ለመረዳት ወሰነ። እንዳስበውም መስኮቱን ከፈተላትና ርግቧ በረረች።

«እዚህ ካረፍን ትንሽ ቆየን። ያለነው ተራራ ጫፍ ላይ ይሁን ወይ ሽለቆ ውስጥ አላውቅም። ያለነው ተራራ ላይ ከሆነ ውኃው እስካሁን ዝቅተኛ

በታዎችን ሸፍኗል፤

ሽለቆዎችንም ሞልቷል ማለት ነው።



ያም ሆነ ይህ፤ እግዚአብሔር የመርከቡን በር እንድንከፍትና እንድንወጣ አልፈቀደልንም። እኔ ግን የት እንዳለን ለማወቅ እፈልጋለሁ።

«እግዚአብሔር እኛን ስምንታችንንና እንስሳቱን ሁሉ በደህና ጠብቆአል፡፡ ብዙ ምግብ፣ መልካም ጤንነትና ደስታን ሰጥቶናል፡፡ አሁን ሁላችንም ከመርከቡ ውስጥ ለመውጣት እንፈልጋለን፡፡ መቼ መውጣት እንዳለብን ግን እግዚአብሔር ነው የሚነግረን» አለ ኖኅ፡፡

ምሽት ከመቃረቡ በፊት፤

የላካት ርግብ ተመልሳ ስትመጣ
ኖኅ አየ፡፡ ርግቧ መስኮቱ አጠገብ
ካለው የመርከቡ ጣራ ላይ
አረፈችና ወደ ውስጥ ለመግባት
ፈቃድ ጠየቀች፡፡ (ከርግቧ በፊት
የተላከው ቁራ ውኃው እስኪደርቅ
ድረስ ለመጠበቅ ወዲያና ወዲህ በመብረር ላይ ይሆናል፡፡
ትልቅና ጠንካራ ቁራ ስለ ሆነ አይደክመውም፡፡ ርግቧ ግን
ረጋ ያለች ትንሽ ነች፡፡)



ኖኅ ርግቧን መርከቡ ውስጥ አስገባት፡፡ ከዚያም. . .

«ውኃው እስከ አሁን አልጐደለም ማለት ነው፡፡ ርግቧ የምታርፍበት ቦታ አላገኘችም» አለ፡፡

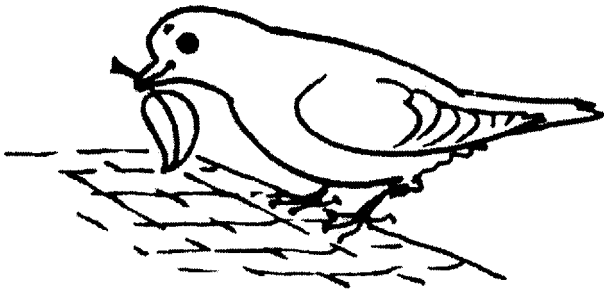
ቢሆንም መርከቡ ውስጥ ያሉት ሁሉ ወደ ውጭ የሚወጡበት ጊዜ ሩቅ አይሆንም፡፡ እግዚአብሔር ውጡ ሲል ነው የሚወጡት፡፡

በሚቀጥለው ሳምንት መጨረሻ፣ ኖኅ መስኮቱን ከፈተና እርግቧን ለሁለተኛ ጊዜ ላካት፡፡

እርግቧ ከበፊቱ ይበልጥ ሳትመለስ ዘገየች፡፡ በመመለስ ላይ ትሆን?

ያው መስኮቱ አጠገብ አርፋለች፡፡ መርከቡ ውስጥ መግባት እስኪፈቀድላት ድረስ እየጠበቀች ነው፡፡

ኖኅ አያትና ሊያስገባት ሄደ። «አሁኑ ርግቧ በመንቆሯ (በአፏ) የያዘችው ምንድን ነው? ምን ይሆን?»



ኖኅ ርግቧን መርከቡ ውስጥ ለማስገባት እጁን እየዘረጋ፤ «አሁኑ ተመልከቱ፤ ቅጠል! እስቲ ልየው፤ ምን ዓይነት ቅጠል ነው? የወይራ ቀንበጥ ወይም ቅጠል ነው። ይህ የሚያስረዳው ችግኞች እንደገና በመብቀል ላይ መሆናቸውን ነው። ውኃው ጉድሏል ማለት ነው። በሁሉም ስፍራ ጉድሏል» አለ ኖኅ።

በዚያን ምሽት መርከቡ ውስጥ የተከናወነውን እግዚአብሔርን የማመስገን ኘሮግራም ልታስበው ትችላለህ። ርግቧ የወይራ ቀንበጥ ወይም ቅርንጫፍ ቀጥፋ አመጣች። (በአፏ ትንሽ የወይራ ቅርንጫፍ የያዘች ርግብ እስከ ዛሬም ድረስ የሰላም ምልክት መሆኗን ታውቃላችሁ? ሥዕሉን እንዳያችሁ እርግጠኛ ነኝ።)

ኖኅ ለሰባት ተጨማሪ ቀናት ጠበቀ፤ ሌላ ሳምንት። ከዚያም ርግቡን እንደገና ከመርከቡ አውጥቶ ላከው። ርግቧ ግን ተመልሳ መርከቡ መስኮት አጠገብ ታርፋለች ብሎ ኖኅ ቢጠብቅም ሳትመለስ ቀረች።

ኖኅ ርግቧን ስለሚወዳት መርከቡ ውስጥ ብትኖርለት ደስ

ይለው ነበር። ርግቧ ረጋ ያለች ነች። ቢሆንም ሳትመለስ በመቅረቷ አላዘነም።

«ርግቧ ከመርከቡ ውጭ የተሻለ መኖሪያ አግኝታለች ማለት ነው። እኛም ብዙ ሳይቆይ ከመርከቡ እንወጣለን» አለ ኖጎ።

መርከቡ ውስጥ ያሉት ሁሉ ውጭውን ለማየት በጣም ጓጉ። ምን ይመስል ይሆን?

የጓጉለት ነገር ሆነ። እግዚአብሔር እንዲህ አለ። «ከመርከብ የመውጫችሁ ዕለት ዛሬ ነው፤ ኖጎ!»

ወዲያውኑ የመርከቡ በር ተከፈተና እንስሳቱ በሰልፍ ሆነው እየዘለሉና በደስታ እየበረቁ ወጡ። ወፎች፣ ቢራቢሮዎችና ንቦች እየበረሩ ወደ ውጪው ሰማይ ወጡ።

እንስሳዎቹ እየዘለሉና በደስታ እየበረቁ ብሩህ፣ አዲስና አረንጓዴ ወደ ሆነው ዓለም ሲንጋጉ በአሳባችሁ ማየት አለባችሁ። እግዚአብሔር በመጀመሪያ አዳምና ሔዋንን



በገነት በፈጠረበት ጊዜ እንደ ነበረው ዓለም ንጹሕ፣ አዲስ እንዲሁም ውብ የሆኑ ሣርና አበቦች ያሉበት ነበር። እርግጥ በኤድን ገነት የነበሩ ምልክቶችን ሁሉ አጥቦ አጥፍቷቸዋል። ከጥፋት ውኃ በኋላ የቀረው ውብ የሆነው አዲስ ዓለም እንደገና ይሄው።

እግዚአብሔር ወፎችንና እንስሳቱን፤ «ተባዙ! ለእናንተ የሚሆን በቂ ስፍራ አለ። ተዋለዱና ዓለምን ሙሏት!» አላቸው ። ሁሉም አዲስ መኖሪያቸውን ለማዘጋጀትና በየዘራቸው ለመሰባሰብ ይበሩና ይዘሉ ነበር።

ይህ ሲሆን፣ ኖሃና ቤተሰቡ እግዚአብሔርን አመሰገኑ። ምስጋናቸውን የሚገልጡበት ብቸኛ መንገድ የሆነውን መሥዋዕትም አቀረቡ። ኖሃ ወዲያውኑ ያደረገው ነገር ይህ ነበር። (ፍየልና በግን የመሳሰሉ አንዳንድ እንስሳት ወደ መርከቡ የገቡት ሰባት እየሆኑ አንደ ነበር ታስታውሳላችሁ?



ኖሃና ቤተሰቡ፣ «እግዚአብሔር ሆይ፣ እናመሰግንሃለን ለማለት በመሞከር ላይ መሆናቸውን እግዚአብሔር ተረዳ። በዚሁ መሠረት ምስጋናና አምልኳቸውን ተቀበለ።

«ስማ ኖሃ ከዛሬ ጀምሮ ሥጋ፣ ፍራፍሬዎችና አትክልቶችን እንድትመገብ ፈቅጄልሃለሁ» አለ እግዚአብሔር። ኖሃና ቤተሰቡ እግዚአብሔር በፈቀደላቸው መሠረት እንደ ማንኛውም ሰው ያስፈለጋቸውን ያህል ሥጋ ተመገቡ።

እግዚአብሔር ሌላም ብዙ ነገር ለኖኅ ነገረው። ስለተቀደሰ አኗኗርና ይህን የሚያምር አዲስ ዓለም ኖኅ እንዴት ማስተዳደር እንዳለበት አስረዳው።

ከዚያም እግዚአብሔር፣ «በፍጹም ኖኅ፣ በፍጹም እንዲህ ያለ ጥፋት በምድር ላይ አላመጣም» አለው።

ኖኅ ከሚያቀርበው መሥዋዕት ቀና ብሎ ወደ ላይ ተመለከተ።

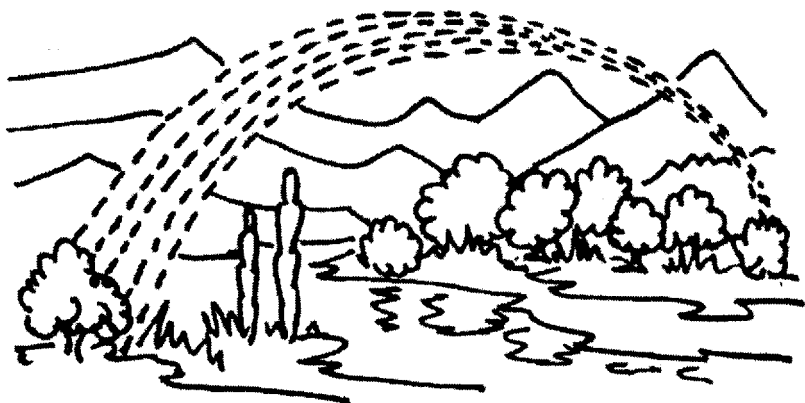
እግዚአብሔር፣ «በፍጹም፣ ዳግመኛ እንዲህ ባለው የጥፋት ውኃ ምድርን አላጠፋትም።» አለ።

«ሰው በክፋትና በኃጢአት የተሞላ ነው። በፍጹም ሊቃናና መልካም ሊሆን አይችልም። ቢሆንም ምድር እስካለች ድረስ የዘርና የመከር ጊዜ፣ በጋና ክረምት፣ ሙቀትና ቅዝቃዜ፣ ቀንና ሌሊት ሁልጊዜ ይኖራሉ» አለ።

«ቀና በልና ተመልከት» ኖኅ። «ሰማዩ ላይ ምንድን ነው የምታየው?»

ምን ይሆን?





በጣም የሚያምር ቀስተ ደመና ነበር።

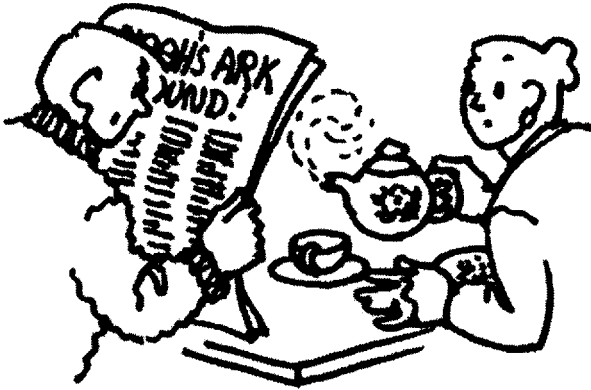
«ኖኅ ዝናብ በሚዘንብበትና ቀስተ ደመናዬን በሰማይ ላይ በምትመለከትበት ጊዜ ሁሉ፣ እንዲህ የሚለውን ቃል ኪዳኔን ታስታውሳለህ።» <ምድር እስካለች ድረስ፣ የዘርና የመከር ጊዜ፣ ክረምትና በጋ፣ ቀንና ሌሊት ሁልጊዜ ይኖራሉ።>

«እናም ኖኅ፣ ቀስተ ደመናዬን ባየህ ጊዜ፣ ዓለምን እንደገና በጥፋት ውኃ አላጠፋም ብዬ ለአንተ የገባሁልህ ቃል ኪዳን ምልክት መሆኑን አስታውሰሁ።»

የእግዚአብሔር ቃል አሁንም የጸና ነው። ሰማይ ላይ ቀስተ ደመና ባያችሁ ጊዜ ሁሉ፣ የሚያማምሩ ቀለሞቹን ተመልከቱና «እግዚአብሔር ቃል ኪዳኑን በማስታወስ ላይ ነው» በሉ።

ትናንት ቀስተ ደመና አየሁና እግዚአብሔር ቃል ኪዳኑን በማክበር ላይ መሆኑን አስታወስኩ፤ ደስም አለኝ።

በማንኛውም ቀን



ስለ ኖኅ መርከብ የምነግራችሁ የተለየ ነገር አለኝ። በአሁኑ ጊዜ ጠዋት ከእንቅልፋችሁ በምትነቁበት ጊዜ፣ የኖኅ መርከብ የመገኘቱን ዜና በፊደሎችሁ ልትሰሙ ወይም ከጋዜጣ ልታነቡ እንደምትችሉ ታውቃላችሁ? በቴሌቪዥናችሁም ፎቶግራፉን ልታዩ ትችላላችሁ።

እርእስተ ዜና፣ መጽሐፍ ቅዱስ እውነተኛ መሆኑ ተረጋገጠ - የኖኅ መርከብ ተገኘ።

ምሥጢሩ መቼ ግልጽ እንደሚሆን ባይታወቅም፣ ስለ መርከቡ መገኘት ታሪክ ልንገራችሁ።

ቱርክ በሚባል አገር፣ በሩሲያ ድንበር አቅራቢያ፣ በተራራዎች መካከል አራራት የሚባል ተራራ አለ።

ርዝመቱ 5,181 ሜትር ያህል ሲሆን፤ በዙሪያው ካሉት ከሌሎች ተራራዎች ሁሉ በልጦ ይታያል።

የአራራት ተራራ ጫፍ በጣም ግዙፍ በሆነ የበረዶ ክምር ተሸፍኗል። ግግር በረዶው በቀስታ ወደ ታች ይንሸራተታል።

በተራራው ጎድጉድ ያለ ገደል ነገር አለ። ይህ ስፍራ በግግር በረዶ ተሞልቷል፤ በረዶውም አይንቀሳቀስም።

ገደል መሰል ስፍራ ነው ብልም ስፋቱ ግን ትንሽ አይደለም። ስፋቱ 198 በ45 ሜትር ነው። ያ ገደላማ ስፍራ መርከቡን በሚገባ ሊያሳርፈው ይችላል ነበር።

እዚያ እታገደው ጥልቅ በረዶ ውስጥ ነው ምሥጢሩ ያለው።

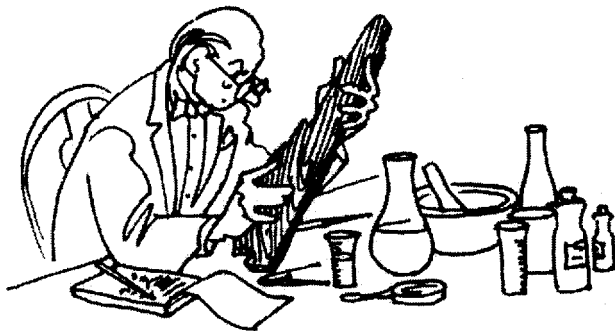
ጉፈር በሚባለው እንጨት በመጠቀም እንዴት አድርጎ መርከቡን መሥራት እንደ ነበረበት እግዚአብሔር ለኖሳ የነገረው መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይገልጥልናል። ጉፈር እንጨት ጠንካራና የማይበሰብስ ነው። መርከቡ ሦስት ፎቅ ያለውና ለእንስሳት ሁሉ የሚበቃ ስፍራ ያለው ነበር። ውኃ በማያስገባ ነገርም ተመርጓል። እንዲያ ነበር!

የጥፋት ውኃ በደረቀ ጊዜ፤ መርከቡ አራራት ተራራ ላይ አረፈ፤ እዚያው ተቀመጠ። አራራት ተራራ ላይ ካረፈበት ጊዜ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ መርከቡ በበረዶ ተከብቦ ያዩት መሆናቸውን አንዳንድ ሰዎች ይናገራሉ።

መርከቡ በመቶ የሚቆጠሩ ክፍሎች እንዳሉት፤ በክፍሎቹ ውስጥ መዘዋወራቸውን፤ ክፍሎቹ ትልቅና ትንሽ ፣ ሰፊና ጠባብ መሆናቸውን ከበረዶው ውስጥ ወደ ውጭ አፍጠው በግልጥ እንደሚታዩ፤ በሜትር እንደ ለኳቸው፤ ወደ

ጥቁረት ያደሉ ቀያይ እንጨት ቁርጥራጮችና እንጨት ማለስለሻ ቅባት የተቀቡ የሚመስሉ የእጅ መሣሪያዎችን ያዩ መሆናቸውን ሰዎቹ ተናግረዋል።

ብዙ እሩቅ ባለሆነ ጊዜ፣ የዚሁ እንጨት ትልቅ ጉራጅ ተገኝቶ ዕድሜው እንዲመረመር ወደ አንድ የሳይንስ ላብራቶሪ ተወስዷል።



(እንዲህ ያለው ምርመራ የካርቦን ምርመራ ይባላል።) የምርመራው ውጤት እንደሚያስረዳው «እንጨቱ 5000 ዓመታት ያህል ረጅም ዕድሜ አለው።» (ከመርከቡ ታሪክ ጋር የተቀራረበ ነው!)

ከዘመናት ሁሉ በተለያዩ ጊዜያት አሁንም እንኳን ቢሆን፣ እንደ ወቅቱ ሁኔታ ምሥጢሩ በደንብ የሚታይበት እና የማይታይበት ጊዜ አለ። አየሩ ሞቅ ሲል፣ በረዶው በመጠኑ ይቀልጥና «ምሥጢሩ» ወይም «የምሥጢሩ» ክፍሎች ይታያሉ።

በሌላ ጊዜ ደግሞ፣ አየሩ ሲቀዘቅዝ የበረዶ ማዕበል ይወርድና ከባድ በረዶ፣ እንዲሁም የድንጋይ ናዳና ፍርስራሽ «ምሥጢሩን» ሙሉ በሙሉ ይሸፍኑታል። በዚህ ሁኔታ

ነው «ምሥጢሩ» የተደበቀው።

የክርሠ ምድር ተመራማሪ የሆነው እንደ ኘሮፌሰር ጓደኛ ዩ እንዲህ ብሎታል፤ «እግዚአብሔር መርከቡን በረዶው ውስጥ የሸሸው ይመስላል። በፈቀደ ጊዜ ያወጣዋል።» ያ ይሆናል የምሥጢሩ መገለጫ ዕለት!

የመርከቡን ታሪክ እንደ ኖኅ ዘመን ችላ ላሉት ሁሉ ያ ዕለት አስደናቂ ወይም አስደንጋጭ አይሆንባቸውም?

«ምሥጢሩ» የሚገለጥበት ጊዜ፤ ወደ ጉዞ ወኪሌ ስልክ እደውልና «ወደ አራራት ተራራ በሚጓዘው የመጀመሪያ አይሮፕላን እንድበር ትኬት ቁረጥልኝ» አለዋለሁ። እርሱም፡-

«ደስ ይለኛል፤ ወይዘሮ ጂ ኖት?» ይለኛል።

«አዎ!»

«ለነገ ባደርግልዎትስ?»

«ከዚያ ወዲህ ልታደርግልኝ አትችልም?»

«ትኬት ሳያልቅ አይቀርም። ይቆዩ እስቲ፤ እንደ ምንም ብዬ ዛሬ ማታ በሚበርረው አይሮፕላን አልክዎታለሁ።»

«መልካም፤ በጣም ነው ደስ የሚለኝ።»

ወዲያውኑ የተራራ መውጫ ጫማና ዕቃዎች ማሳሠር ጀምሮ ነበር። «ለጉዞ ከሚያስፈልጉኝ ነገሮች ምን ቀረኝ?» ብዬ ሁሉን ካየሁ በኋላ ጉዞዬን እቀጥል ነበር።

አስደሳች ጉዞ ይሆን ነበር!

አዎ፤ ይህ ወደ ፊት ይሁን ወይም አይሁን አናውቅም። ነገር ግን ኢየሱስ በምድር ላይ ያስተምር፤ በሽተኞችን ይፈውስና ሰዎችን ሁሉ ይወድ በነበረ ጊዜ፤ ስለ ኖኅ

መርከብ በማንሣት ስለ ንስሐና ፍርድ ተናግሯል።

«የሚመጣው ፍርድ» ሲል (የጥፋት ውኃ ማለቱ አልነበረም)። «ንቁና ተዘጋጁ! በቶሎ ተመልሼ እመጣለሁ።»

«ሰዎቹ የጥፋት ውኃው በመጣባቸው ጊዜ ወደ መርከቡ የመግቢያው ሰዓት እንዳለፈባቸው፣ እናንተም ዕቅዳችሁን ለመቀየር ሳይረፍድባችሁ አሁኑኑ ተዘጋጁ» ብሏል።

እኔና እናንተ ልንጨነቅ አይገባም። ምክንያቱም አሁኑኑ ልንዘጋጅ፣ ይቅርታ ልናገኝ እንደምንችል እናውቃለን። ለእኔና ለእናንተ የዓለም ፍጻሜ ሲመጣ፣ ከእግዚአብሔር ጋር በመንግሥተ ሰማያት ለዘላለም ለመኖር አዲስና ብሩህ ወደ ሆነው የእርሱ ዓለም እንሄዳለን። አስደናቂ ዕለት አይሆንም ያ ቀን?

ያ ነው የእግዚአብሔር ዕቅድ።

የኖኅ «አደጋ»

ኖኅና ቤተሰቦቹ ከመርከቡ ሲወርዱ፣ ዓለም በተፈጠረች ጊዜ እንደ ነበራቸው ሆና ነበር። እንደገና ብሩህ፣ ውብና ንጹሕ ሆናለች። ቆሻሻና ኃጢአት ሁሉ በውኃው ታጥቦ ተጠርጓል።

በምድር ላይ የነበሩት፤ ኖኅና ሚስቱ እንዲሁም ሦስቱ ልጆቹ ሴም፣ ካምና ያፌት እንዲሁም ሚስቶቻቸው ብቻ ነበሩ። ስምንቱ ብቻ፣ ከጥፋት ውኃ በፊት መርከቡን በሚሠሩበት ጊዜ ሰዎች የቱንም ያህል ቢያላግጡባቸው ታማኝ የእግዚአብሔር ሰዎች ሆነው የጸኑ ናቸው። አሁን ዓለም የእነርሱና የእግዚአብሔር ናት። እነዚህ ሰዎች ያሉባት ዓለም ትንሽ ትሆናለች ብላችሁ ታስቡ ይሆናል። አንድ ነገር በጆሯችሁ ልንገራችሁ «ሰይጣን ማዕበሉ ውስጥ አልሰመጠም። እናም . . .»



አሁን ሁሉም ነገር የሚያምር ሆኗል። እግዚአብሔር ኖላንና ልጆቹን እንዲህ አላቸው። «ብዙ ተባዙ፣ ምድርንም መሏት።» እነርሱም እንደታዘዙት ማድረግ ጀመሩ።

እንዳለፈው ዓይነት ያለ የጥፋት ውኃ ይመጣል የሚል ፍርሀት ከእንግዲህ የለም። ለእኛ እንደሚያደርገው ሁሉ ቀስተ ደመናው በመደጋገም የእግዚአብሔርን ቃል ያስታውሳቸዋል።

ስለ አዲሱ ዓለም እግዚአብሔር መሠረታዊ መመሪያ ሰጠ። የሰዎች ሕይወት መቀደስ አለበት . . . እንስሳትና ወፎች ሰውን በመጠኑ እንዲፈሩ፣ ሰው ደግሞ የተፈጥሮ አስተዳዳሪ እንዲሆን ተደረገ።

ሁሉም ደስ የሚል አዲስ ሕይወት ጀመሩ።

የኖላ ሚስት ከመርከቡ ወርዳ፣ እንደገና መሬት ለመርገጥ በመቻሏ እግዚአብሔርን አላመሰገነችምን?

«ለአንድ ዓመት በመርከብ መንሸራሸር ለአንዳንድ ሰዎች ጥሩ ይሆን ይሆናል። ነገር ግን ደረቅ ምድርና ወጥ ቤቴን

ስጡኝ» እያለች ስትናገር እሰማታለሁ።

የኖኅ የልጅ ልጆች በስፍራው በመድረስ ላይ ናቸው። ሴም፣ ካምና ያፌት የየራሳቸውን ሴትና ወንድ ልጆች ወልደዋል። ልጆቹ አንዱ ለሌላው የአጉት ልጆች ናቸው።



ሌሎች ልጆች ስለሌሉ የሚጫወቱት እርስ በርሳቸው ነበር ። በዓለም ላይ ብቻቸውን የሚኖሩ የኖኅ ጉሳዎች ብቻ ናቸው።

የእግዚአብሔር ትልቅ ወዳጅ የሆነው ሽማግሌው ኖኅ ነበር የሁሉም ኃላፊ። «ሽማግሌ» ያልኩት ከመርከቡ በሚወርድበት ጊዜ ዕድሜው 601 ዓመት ሆኖ ስለ ነበር ነው። በዚያን ጊዜ ሰዎች ሳይከሱ፣ ሳይታመሙ ወይም ደካሞች ሳይሆኑ ለብዙ ዓመት ይኖሩ እንደ ነበር ታውቃላችሁ። ለዚህ ነበር ኖኅ በ601 ዓመቱ ጠንካራ የነበረው። ከዚያ በኋላ እንኳን ተጨማሪ 350 ዓመት ሊኖረው ነው።

ጥሩ ነገር ሁሉ የእነርሱ ሆኖ ለም መሬት በዙሪያቸው አለ። ቁጥራቸው ትንሽ ቢሆንም፣ የኖኅ ጉሳ የሆኑ ቤተሰቦች

የግብርና፣ እንዲሁም በግና ከብት የማርባት ሥራ መጀመር ነበረባቸው። እነርሱም ጀመሩት፣ ብዙ ጥሩ ሥራም አከናወኑ።

ብዙዎች ገበሬዎች በሚያመርቱት ነገር የተሻሉ የሆኑበት ሙያ አላቸው። በቆሎ፣ ድንች ወይም ባቄላ የመሳሰሉት በጣም የሚወዷቸው ናቸው። ኖኅም ወይን የማምረት ልዩ ሙያ ነበረው።

አሁን ስለ ኖኅ ወይን የተነገረ ታሪክ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አለ። ከጥፋት ውኃ በኋላ ስለነበረው የኖኅ ረጅም ሕይወት የተነገረበት ብቸኛ ታሪክ ያ ነው ። እንደ ኖኅ ባለና ከጥፋት ውኃ በኋላ 350 ዓመት በኖረ ሰው ዕድሜ የተፈጸመ ብዙ ነገሮች ይኖራሉ። የተነገረን ግን ወይን ስለ ማምረቱ ብቻ ነው።

ልብ አድርጉ፣ ጥሩ ታሪክ አይደለም።

ትንሽ ሴት ልጅ ሳለሁ ነው ታሪኩን መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያገኘሁት።

የተነገረኝ ስለ ኖኅ
መርበኩ እንጂ፣ ስለ ኖኅና
ስለ ወይኑ አልነበረም።



ታሪኩን ማንም
አልነገረኝም፣ ወይም
አልገለጠልኝም። ስለዚህ
«ለምን?» አልኩና አንድ ሰው ጠየቅሁ።

«ጥሩ ታሪክ አይደለም» አለኝ የጠየቅሁት ሰው።

«መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለ ነው እኮ!» አልኩ።

እንደ እኔ ተሰምቷችሁ ከሆነ፣ የታሪኩን አፅም ከላጥን

ውስጥ አውጥቼ ልነግራችሁ ነው። ከዚያ በኋላ ታሪኩን ትረዳላችሁ፣ ታውቁታላችሁ። እውነቶችን ፊት ለፊት ማየት ጥሩ ነው። አይደለም እንዴ?

የታሪኩ እውነት ኖላ መስከሩ ነው።

«አይደለም! ኖላ አይደለም!»

«አዎ፣ ኖላ ነው።»

መጽሐፍ ቅዱስ ስለማይወቅሰው፣ እኔም አልወቅሰውም። ድንገት የሆነ ነገር ነው። ቢሆንም ችግር አስከትሏል።

ከኖላ ልጆች አንዱ፣ አባቱ በሰከረ ጊዜ፣ በእርሱ በማሾፋና መጥፎ ድርጊት በመፈጸሙ ከባድ ችግር ውስጥ ገብቷል።

እንዲህ የሆነ ይመስለኛል።

ቀድሞም ሰዎች ወይን ይመገቡ ነበር። ነገር ግን እንደ አሁኑ ያለ ብዙ ወይን ያበቀለ ወይም ያመረተ ሰው አልነበረም። ኖላ በአዲሱ የእርሻ ቦታው ያበቀለው ጣፋጭና ጥሩ መፃዛ ያለው ወይን ብዙ ነበር። በመሆኑም ለሌሎቹ የቤተሰቡ አባላት ቢያካፍላቸውም እንኳን ወይኑን ሊጨርሰው አልቻለም።



እጅግ ብዙ ፍራፍሬ ስታመርቱ፤ ፍራፍሬዎቹን ጥቅም ላይ የምታውሉባቸውን ብዙ ዘዴዎች ታስባላችሁ። አታስቡም እንዴት? ኖኅም ከሚስቱ ጋር እንዲሁ አደረገ።

ወይኑን በመጭመቅ በጣም ጣፋጭ ጭማቂ ሠሩና ጠጡ። ጭማቂውን ሁሉ ግን በአንድ ቀን ሊጨርሱት አልቻሉም። የተረፉትን ጭማቂ የሚያስቀምጡበት ማቀዝቀዣ ወይም ፍሪጅ ደግሞ አልነበራቸውም።

ትናንት ያዘጋጁት ጭማቂ ሳያልቅ የነገው ወይን ይለቀምና ከትናንቱ የተረፈው ብዙ ጭማቂ ሳይጠጣ ሌላ አዲስ ይጨመቃል። እንዲህ እየሆነ አንድ ማሰሮ ውስጥ የነበረ ጭማቂ ድንኳኑ ጥግ እንደ ተቀመጠ ሳይጠጣ ቀረ። ጭማቂው ለምን ያህል ጊዜ ተረስቶ እንደ ቆየ ማንም አላወቀም። እንደገና ተጨማሪ የወይን ፍሬ ከእርሻው በታ መጣ።

«ኑ የሚጠጣ ወይን እንጭመቀው» አለ ኖኅ።

«ጭማቂውን የምናስቀምጥበት ባዶ ማሰሮ የለም» አለች ሚስቱ።

ኖኅ ዙሪያውን ተመለከተና። «ያስ ጥግ የቆመው ትልቅ ማሰሮ? ባዶ አይደለም እንዴት?» አለ። የኖኅ ሚስት ወደ ማሰሮው ሄዳ ተመለከተችና

«የበሰለ ጭማቂ አለበት» አለች።

«አፈስሰውና ማሰሮውን ለሌላ ጭማቂ እንጠቀምበታለን። ወዲህ በይው፣ ስጪኝ» አለ።

«አቤት ሽታው እንዴት ደስ ይላል! ወደድኩት። ጣዕሙ ምን? ምን ይል ይሆን? . . . ሽረ ይጣፍጣል!» አለ ኖኅ ከንፈሩን እየላሰ። ከዚያም «በይ፣ ትንሽ ማሰሮ ፈልጊልኝ፣ ጭማቂውን አስቀምጠውና በኋላ እጠጣለሁ። ትልቁን ማሰሮ የምንጨምቀውን አዲስ ጭማቂ እናስቀምጥበታለን»

አለ። እንዲሁ አደረጉ።



በኋላ፣ ኖኅ ድንኳኑ ውስጥ ዕቃዎችን ያስተካክል ነበር። ድንገት ትንሹን ማሰሮ አየና፣ «አሁ የበሰለ ጭማቂ ያለበት ትንሽ ማሰሮ» እያለ ወደ ማሰሮው ተጠጋና «ሽታው ደስ ይላል. . . ጣዕሙ ልዩ ነው እስቲ ትንሽ ልጠጣለት. . . እንዴት ይጣፍጣል!» አለ ከንፈሮቹን እየላለ።

ጠምቶት ስለ ነበር፣ ትንሽ ጠጥቶ አላቆመም። ወይም «ይህን ነገር ልጣለው» ብሎ ሊያስብ አልቻለም።



አዎ፤ የወይኑ ጭማቂ ኖላን ጣለው። ወዲያውኑ አንገዳገደው። ከወትሮው የተለየ ሁኔታ ያደርግ ጀመር። ሌላ ሰው መሰለ። ተንገዳገደ፤ ልብሱን አወለቀ. . . ያልተለመደ ድምፅ አሰማ. . .

የኖላ ልጅ ካም እና ምናልባትም የካም ልጅ ከነፃን በአቅራቢያው ያልፉ ነበር። ምን በመሆን ላይ እንዳለ ለማየት ወደ ኖላ ድንኳን ውስጥ ተመለከቱ። ያዩት ነገር በጣም አስደነገጣቸው! ነገር ግን ሁለቱም በጣም ሳቁ!

ትልቁ ሰው ኖላ፤ ማድረግ ያለባቸውን ነገር ሁሉ የሚነግራቸው ከእግዚአብሔር ጋር ቀጥታ ግንኙነት



የነበረው ትልቅ ሰው ሰክሮ እራቁቱን ድንኳኑ ወለል ላይ ለጥ ብሏል።

ኖላን እንደዛ ባለው አሳዛኝ ሁኔታ ሲያዩት ካምና ከነፃን በጣም ሳቁ። በሳቅ እየተንከተከቱና እየተንከባለሉ ከሽማግሌው ኖላ ድንኳን ወጡ። ሳቃቸው መጥፎና የማላገጥ ነበር።

«ሀ! ሀ! ሀ! እንዴት የሚያስቅ መሰለህ ሴም፣ ማየት አለብህ!»

«ምንድን ነው የማየው? ምን ሆናችኋል?» አለ ሴም፡፡

«አባታችን አንድ ነገር ሆኗል፡፡ ሀ! ሀ! ሀ! በጣም ያስቃል» እነ ካም ቀስ በቀስ የኖላን ሁኔታ ይገልጡ ጀመር፡፡

«ምንድን ነው የምትሉት? አባዬ ሊሞት ነው?» አለ ያፌት ወደ ወንድሞቹ መጥቶ፡፡

«የለም፣ አይሞትም ሀ! ሀ! ሀ! ኑና ሁኔታውን ተመልከቱ፡፡ ሀ! ሀ! ሀ! የበሰለውን የወይን ጭማቂ እንዴት እንደ ጠጣው ተመልከቱ፡፡ ትንሽ ባዶ ማሰሮ ወለሉ ላይ ወድቋል፡፡ የበሰለ ወይን ሽታም አለ፡፡»

ሴምና ያፌት ደጉ አባታቸው በወንድማቸው በካምና በትንሹ የወንድማቸው ልጅ በከነዓን ሲቀለድበት በማየታቸው በጣም ተናደዱ፡፡

«አባታችን በዚያ ሁኔታ ድንኳኑ ወለል ላይ ተኝቷል፡፡ በቶሎ አንድ ነገር ማድረግ አለብን፡፡ እራቁቱን መሸፈን አለብን፡፡ ካባዬ የት ነው ያለው? አዎ፣

ይሄውና ና ያፌት ይሄኛውን ጫፍ ያዝ፡፡ በግራ እጅህ እስከ ትከሻህ ከፍ አድርግና ያዘው፡፡ እኔ ደግሞ በቀኝ እጄ እስከ ትከሻዬ ከፍ አድርጌ እይዘዋለሁ፡፡ እንዲህ እናደርግና እየጉተትን አባታችን እስካለበት ድንኳን ድረስ ወደ ኋላችን እንሄዳለን፡፡ አናየውም፡፡ እርቃኑን ለመሸፈን ካባውን እናለብሰዋለን» ልክ እንደዚሁ አደረጉ፡፡ ሌላው ቢቀር አባታቸው እንደዚያ ደስ በማይል ሁኔታ ላይ እያለ አያዩትም፡፡



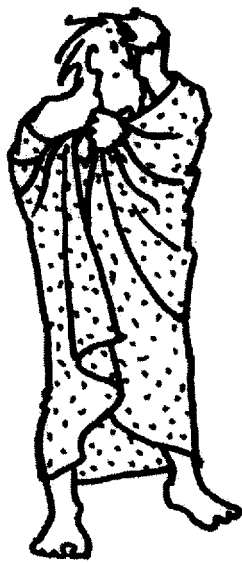
ሴምና ያፌት በጣም ስለ ተናደዱ፤ ውጭ የነበሩትን ካምና ከነፃንን በተጨማሪ የሚነግሯቸው ነገር አላቸው።

ነገሩን በአዘኔታና በርኅራኄ አትመልከቱት። የሚያስቀውን ነገር አትመለከቱም? በጣም ያስቃል። አባታችን፤ በሕይወት ዘመናችን ሁሉ ማድረግ ያለብንን ነገር ይነግረን ነበር። አሁን ግን እስቲ ተመልከቱ» አለ ካም።

«እንዲህ ያለውን አሳፋሪ ነገር አስቂኝ ነው የምትለው እንዴት ቀልደኛ ብትሆን ነው? ልጅህ እንዲህ አሳፋሪ እንዲሆን አታስተምረው። የአባታችንን እርቃን መሸፈንና እፍረቱን እንዳይበዛ ማድረግ የእኛ ፋንታ ነው» አለ ሴም።

ቆይቶ ኖህ ነቃ። ያዞረዋል። የት ነበር? ምን ሲደረግ ነበር? ለረጅም ጊዜ ተኝቷል. . . አሁንም ጣዕሙ አፋውስጥ አለ። ምን ነበር?

«አዎ፤ ያ የበሰለ ወይን . . . እርሱ ይሆናል ያስተኛኝ። እራሴ ትክክል አይደለም. . . » አለ።



ያለፉ ነገሮችን ማስታወስ ጀመረ። ልብሱስ አውልቋል እንዴ? የተለያየ አሳብ በአእምሮው ተመላለሰበት። አእምሮውን ስቶ ድንኳኑ ወለል ላይ እንደ ተጋደመ ሰዎች አይተዋል ማለት ነው።

ይህ ካባ ደግሞ፤. . . አንድ ሰው እርቃኑን በመሸፈን ክብሩን ሊጠብቅለት ሞክሯል፤ አስቦለታል. . .።

«አሁን ማን ይሆን? እግዚአብሔር ይባርከው! ይባርካቸው! የሴም ካባ ነው። እርሱ ይሆን እንዴ ያለበሰኝ? አቤት እርቃኔን ሆኜ አይቶኛል ማለት ነው። እንዴት ተዋረድኩ!» አለ ኖኅ።

ከትንሽ ደቂቃዎች በኋላ፤ ኖኅ ልብሱን ለባብሶ ከድንኳኑ ወጣ። ተናዷል፤ አፍሯል። ምን ሆኖ እንደ ነበር ለመረዳት ልጆቹን ጠርቶ ከጠየቃቸው በኋላ «ያን የወይን ጭማቂ

ማፍሰስ ሲገባኝ በመጣጣቴ ጣለኝ። ልጆች እፊታችሁ አዋረደኝ» አለ።

ይህን ሲሰሙ ካምና ልጁ ደነገጡ። የሚናገሩት ጠፋባቸው። ሴምና ያፌት ምንም ሊናገሩ አልፈለጉም። ብዙ ለመናገር የተዘጋጀ ሰው በመካከላቸው አልነበረም። ኖኅ ግን ጥያቄ ይጠይቅና፣ ለጥያቄዎቹ መልስ እንዲሰጠው ይፈልግ ነበር።

«እንዴት ሆኜ አገኛችሁኝ?» አለ

ታሪኩ ቀስ በቀስ ይወጣ ጀመር። ኖኅን ለመሰለ ሰው አንድን ነገር አድበስብሶ ማለፍ አይቻልም። አሁን በትክክል በሚያስብበት ጊዜ፣ የተናገረውን ትክክለኛ ነገር ማወቅ አለበት። ጠይቆ ተረዳ።

ከዚያም «ሴም፣ ያፌት፣ አመሰግናችኋለሁ። ያ አሳፋሪ ሁኔታ በተፈጠረ ጊዜ፣ ጥንቃቄ የተሞላበት መልካም ነገር አደረጋችሁ። አመሰግናችኋለሁ» አለና። በእግዚአብሔር ስም ድንቅ በረከት ባረካቸው። ለሁለቱም መልካም ነገሮችን ተነበየላቸው።

ካምንና ልጁን ከነዓንን ግን ረገማቸው፤ እንዲህ በማለት ክፉ ነገር ተነበየባቸው። «ከነዓን የተረገመ ይሁን! በወንድሞቹ ዘንድ የተዋረደ ባሪያ ይሆናል። የሴም አምላክ የሆነ ጌታ ይባረክ! ከነዓን የሴም ባሪያ ይሆናል።»



ካምና ከነዓን በኖላ እርግማን ተከፉ። ቢሆንም ትንቢቱ ተፈጸመ። የከነዓን ዝርያ የሆኑት ከነዓናውያን፣ የሌም ዝርያዎች ለሆኑት እስራኤላውያን ባሪያዎች ሆኑ። ያ እራሱን የቻለ ሌላ ታሪክ ነው።

ያለፍቃድ መገንባት

በኖኅ ላይ ተፈጥሮ የነበረው ነገር የልጆቹን እውነተኛ ጸባይ ወይም ባሕርይ አላየ። ሴምና ያፌት ጩዋ ሰዎች ነበሩ። ነገር ግን ካምና ልጁ ከነዓን ግን ፍጹም ባለጌዎች ሆኑ።

ኖኅ ትንቢት፣ በረከትና ርግማኑን ተናገረ። በረከቱን ለሴምና ለያፌት፣ የዚህን ፍጹም ተቃራኒ ነገር ደግሞ ለካምና ለከነዓን። «ከነዓን አንተና የልጅ ልጆችህ ከሁሉ የምታንሱ ባሪያዎች ሆናችሁ የሴምና የልጅ ልጆቹ ባሪያዎች ትሆናላችሁ» አለ ኖኅ።

ልክ ኖኅ እንደ ተናገረው ሆነ። የከነዓን የልጅ ልጆች አስከፊ ወደ ሆነ የአሕዛብ ሃይማኖት በመግባት አስጸያፊ ነገር አደረጉ። በዚህ ድርጊታቸው እግዚአብሔር ቀጣቸው። አገራቸውን ከእነርሱ ወስዶ የሴም ዝርያ ለሆኑት እስራኤላውያን ሰጣቸው።

ሌሎቹ የካም ዝርያዎችም እንደ ከነዓናውያን ኃጢአት ሠሩ። ከካም ልጆች አንዱ በእግዚአብሔር ላይ ዐመፅ አስነሣ። ስሙ ናምሩድ ይባል ነበር። ጐበዝ አዳኝ ስለ ነበር ታላቅ ሰው የመሆን ምኞት ወደ አእምሮው መጣ። «እግዚአብሔር <ተበተነ> አለ። ሀ! ሀ! እኔ ግን ብዙ ሰዎችን አከማቻለሁ። እንሰባሰብ እላቸዋለሁ፤ መሪያቸውም

እሆናለሁ» አለ።

ናምሩድ የሚለው ስም ትርጉሙ «እናምፅ- እንሸፍት» ማለት ነው። ናምሩድ ትዕቢተኛ ነበር፤ በእግዚአብሔር ፊት እንኳን ላይቀር እብራተኛነቱን ይገልጥ ጀመር።



በጣም በዝተው የነበሩትን ዝርያዎቹን ሰበሰባቸው። የአጎትና የአክሱቶቹን ልጆች እንዲሁም ያገኛቸውን ሰዎች ሁሉ ሰበሰበ።

እግዚአብሔር፤ «ብዙ ተባዙ ምድርንም ሙሏት» ብሎ ነበር። ናምሩድ የሰበሰባቸው ሰዎች ግን፤ «የለም አይሆንም፤ እኛ አንበተንም። አንድ ትልቅ ከተማ ውስጥ እንሰብሰብና ለራሣችን ስም እናወጣለን። እየተሰባሰብንና እየበዛን በሄድን ቁጥር ደስተኞችና ብርቱዎች እንሆናለን። ስለዚህ አንበተንም። ትልቅ ከተማና እስከ ሰማይ የሚረዝም ግንብ እንሠራለን። ከበዛንና ከተባበርን ማንኛውንም ነገር ልንሠራ እንችላለን። ኅብረት ኃይል ነው» አሉ።

የኖሳ መርከብ አራራት ተራራ ላይ ሆኖ ሊያየው ለሚፈልግ ሰው ሁሉ ሊያየው በሚችልበት በዚያ ጊዜ፤ ሰዎች ትንሽ ይጠነቀቃሉ ብላችሁ ታስቡ ይሆናል።

እግዚአብሔር «ምድርን ዳግመኛ በውኃ አላጠፋትም» ቢልም፤ ሰዎች የፈለጋቸውን ነገር ሊያድርጉ፤ የቀድሞ

ድርጊታቸውን ሊቀጥሉ፤ እርሱ ን ላያስቡ ይችላሉ»
አላለም። በፍጹም እንደዚያ አላለም።

የጥፋት ውኃው ለማስጠንቀቂያነት፤ መርከቡ ደግሞ
ለማስታወስ በቂ ነበሩ ብላችሁ ታስቡ ይሆናል። ግን ስሙ!

በናምሩድ የተመሩት ሰዎች የተሰበሰቡት፤ ጢግሮስና
ኤፍራጥስ በተባሉ ወንዞች መካከል ባለ ያማረ ሜዳ ላይ
ነበር። ናምሩድ በእርግጥ ከሰይጣን ጋር ተባባሪ ነበር።
ሰዎች በጣም አከበሩት! እንደ ሌሎቹ ጣዖቶቻቸው- እንደ
ወፎች፤ እንስሳት፤ በምድር ላይ የሚላቡ ነፍሳት
አመለኩት። ከእግዚአብሔር ከራቃችሁ፤ እነዚያ ሕዝቦች
እንዳደረጉት የፈለጋችሁትን ነገር ልታመልኩ ትችላላችሁ።

የዐመፀኞቹ መሪ የሆነው ናምሩድ ድምፁን ከፍ አድርጎ
እንዲህ አለ፡- «እግዚአብሔር <ተበተኑ> አለን። እኛ ግን
አንበተንም! አንድ ትልቅ ከተማ ውስጥ እንሰባሰብ» (ሕዝቡ
ንግግሩን በማድነቅ አጨበጩ።)

«ልንሠራ የምንችለውን እጅግ ትልቅ ከተማ እንገንባ።
(የሕዝቡ ጭብጨባ።) እንዲሁም ተወዳዳሪ የማይኖረው
ታላቅ ግንብ እንሥራ (ጭብጨባ፤ ጭብጨባ።) ጫፉንም
እስከ ሰማይ የሚደርስ እናድርገው።» (ጭብጨባ።)



የተሰበሰበው ሕዝብ በናምሩድ ንግግር በጣም በመነሣሣቱ በደስታ ጮኹ።

በዚሁ መሠረት ሕዝቡ በሁለቱ ወንዞች መካከል ያለውን ሜዳ ላሰቡት ነገር መሥሪያነት መረጡ። ተደራጁ. . . ዐቀዱ. . . ቀያሾችን እና ገንቢዎችን መረጡ. . . የሚያስፈልጉ ዕቃዎች እንዲቀርቡ አዘዙ. . . ሠራተኞችንም መረጡ።

ያስፈለገባቸው በብዙ መቶዎች የሚቆጠሩ ሠራተኞች ነበሩ። ማንኛውም ነገር የሚሠራው በእጅ ነበር። ምንም ዓይነት ዘመናዊ የግንባታ መሣሪያዎች አልነበራቸውም። ረጅም ግንብ ለመሥራት የተሰበሰበውን ሕዝብ ብዛት እስቲ አስቡ። በብዙ መቶዎች የሚቆጠሩ መሆን አለባቸው።

ከዚያ ትልቅ ሜዳ፣ ራቅ ብሎ፣ በዓመታት ጊዜ ውስጥ ሰዎች የተለያዩ ስሞች ያላቸው ብዙ ግንቦችን ሠርተዋል። በግንቦቹ ውጪኛ አካል የተሠሩ መሠላል መሰል መወጣጫዎች ዙሪያውን እየተጠማዘዙ እስከ ጫፍ ይደርሳሉ። ዘመናዊ መወጣጫዎች አልነበሩም። ግንቡ ውስጥ ግን ደረጃዎች ነበሩ።

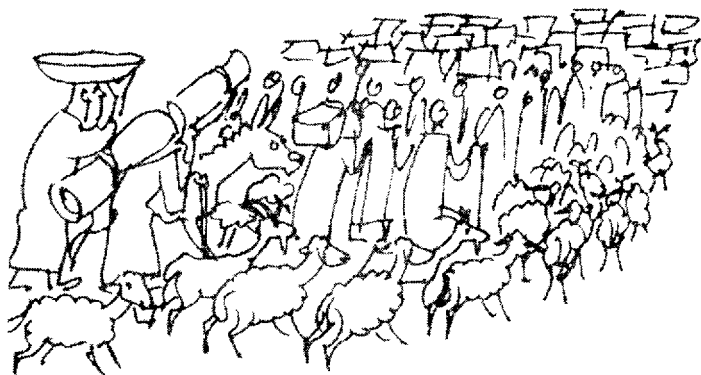
አስቡ እንደ አቅማችሁና ወደ ላይ ልትወጡ የምትችሉትን ያህል ግንብ መሥራት ነው። ግንቡ አናት ላይ ለአምላካችሁ ቤተ መቅደስ ትሠራላችሁ። (ሰዎቹ ግንቡን እስከ ገነቡበት ጊዜ ድረስ ብዙ አማልክት ሠርተዋል። ናምሩድም እንደ አማልክት በመሆን ላይ ነበር።)

ግንቡ በጣም መርዘሙ ይመረጣል። ምክንያቱም ግንቡ በረዘመ መጠን የከተማውም ክብር ከፍ ይል ነበር።

በናምሩድ የሚመሩት እነዚያ የካም ትውልድ ሰዎች፣ ደፋርና ብዙ ነበሩ። ከዚያ በፊት ከተሠሩት ሁሉ የረዘመ ግንብ ሰፊው ሜዳ ላይ ሊሠሩ ነው። ሥራ እንደ በዛበትና

እንደ አሠሪ እየሆኑ ዙሪያውን ተፍ ተፍ ማለት ጀመሩ። ለሥራው የሚያስፈልጉ ነገሮች ሁሉ፣ የእጅ መሣሪያዎች፣ ጡቦች፣ ሲሚንቶ መሰል ማጣበቂያ እና ሠራተኞች ተዘጋጁ።

ሠራተኞቹ ለከተማው መሥሪያ ከተቀየሰው ቦታ ራቅ በማለት ሜዳው ላይ ይንቀሳቀሱ ጀመር። ሠራተኞቹ ቤተሰቦቻቸውን፣ ድንኳኖቻቸውን፣ በግና ፍየሎቻቸውን እየያዙ መጡ።



በጎቹና ፍየሎቹ በሥጋቸውና በወተታቸው ለምግብነት አገለገሉ። ሰዎቹ ከዚህም ሌላ በየድንኳናቸው አቅራቢያ መሬት እያረሱ አትክልትና እህል አመረቱ። ከባድ ሥራ ስለሚሠሩ መመገብ ነበረባቸው። ሜዳው በድንኳኖች፣ በበጎች፣ ፍየሎችና ሰዎች ተሸፍኖ ጥቁር ሆነ።

ሠራተኞቹ የቱንም ያህል በርትተው ወይም ፈጥነው ቢሠሩም፣ ግዙፉ የከተማና የግንብ ሥራ ዓመታት ሊወስድ ነው።

የታዘዘው ጡብ እየመጣ ተከመረ። ያ ስለማይበቃ፣ ተጨማሪ ሸክላ እዚሁ ግንቡ በሚሠራበት ስፍራ መመረት

ነበረበት። ምን ያህል ሽክላ ይሆን እነዚህ ሰዎች የሚፈልጉት? የጡብ መጥበሻ ምድጃዎች ስለ ተሠሩ፤ በምሽት ጊዜ ይግሉና ብርሃናቸው ሜዳው ላይ ደምቆ ይታይ ነበር።

ሰዎቹ የሥራውን ዕቅድ በተመለከተ ስብሰባ አድርገው ነበር።

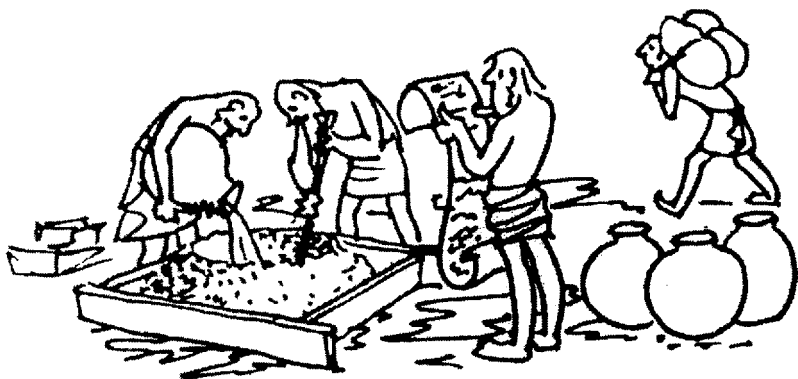
«ጡቦቹን በደንብ የሚያጠብቃቸውና ለዘላለም የሚቆይ ጥሩ ማጣበቂያ ያስፈልገናል። በሚፈራርሱና በሚናዱ ቁሳቁሶች መሥራት የለብንም። አንዳንዴ የኤፍራጥስ ወንዝ እየሞላ ሜዳውን ስለሚያጥለቀልቀው በማይበሰብስ ቁሳቁስ ነው መሥራት ያለብን» ይላል አንደኛው።

«አሁን ኖኅ ለመርከቡ ሥራ የተጠቀመበት እንጨት? እንጨቱ፤ ሙጫና ቅጥራን፤ እነዚህ ነበሩ ቁሳቁሶቹ። ውኃ አያስገቡም። ጡቦቹን ለማያያዝ በእነርሱ እንጠቀማለን» አለ ሌላው።

«ግንባችን በጣም ረጅም ስለሚሆን፤ በኖኅ ጊዜ የሆነው ዓይነት ውኃ ቢመጣ በፍጹም ግንባችን ጫፍ ላይ አይደርስም» አለ ሌላው ተሰብሳቢ።

እንዴት ያለ ትልቅ ዕቅድ ወይም ሥራ ነው! ፕሬዚዳንት ናምሩድን፤ ሊቀመንበሩን. . . ምክትል ሊቀመንበሩን፡- የማኅበሩን አባላት. . . የኮሚቴ አባላትን ባአሳባችሁ ማየት አለባችሁ።

የሕንፃ ጥበበኞች ፕላን ነዳፊዎቹ የዕቅዱን የመጨረሻ ካርታ አጠናቀቁ፤ በተለያዩ ሙያ የተሠማሩ ሠራተኞች ሁሉ የመሠረት ቁፋሮውን፤ የጡብ ሥራውን፤ ጡቦቹን መጥበስና መደርደሩን፤ ቅጥራን ማያያዙን ተያያዙት።



«በርቱ! ይህ ሥራ ከሁሉ የሚበልጥ ይሆናል!» ይባላሉ ነበር። ለግንቡ የሚሆን እጅግ ሰፊ መሠረት ሠሩ። ሊሠሩት ያሰቡትን ከፍታ ለመሸከም እንዲችል መሠረቱ ግዙፍ መሆን ነበረበት።

ያቀዱት ግንቡ በሚሠራበት ጊዜ ትልቅ ከተማም አብሮ በመሠራት ላይ ነበር።

ሰዎቹ ሁሉ በሥራው ላይ እየተረባረቡ እንዲህ ይባላሉ ነበር፤ «ተበተኑ? ማን ነው ተበተኑ የሚለው? ለመበተን አንፈልግም። አንበተንም! በአንድ ላይ ለመኖር እንፈልጋለን። ኅብረት ኃይል ነው! አንድ ችግር ቢፈጠር በአንድ ላይ ብርቱ ስለሆንን፤ እንቋቋመዋለን።»

እግዚአብሔር እያንዳንዱን የእብሪት ንግግራቸውን ቃል ሰማ። ደስ ባይለውም ሥራቸውን እንዲቀጥሉ ዝም አላቸው። እነርሱም በሥራቸው ላይ ተጉ። ግንቡ ምን ያህል እንደ ረዘመ ተመልከቱ፤ ደመናውን ሊነካው ነው። ድግስ ደግሰው ፈነጠዙ። የግንቡና የከተማው ሥራ በጥሩ ሁኔታ እየተካሄደ ነው።



«ሊያግደን የሚችል ምንም ነገር የለም፤ እንተባበራለን፡፡ ወደ ሰማይም ከፍ ከፍ እንላለን!» እያሉ በእብሪት ተናገሩ፡፡

በእግዚአብሔር ላይ የሚናገሩትን መጥፎ ቃል ለመስማት ይከብድ ነበር፡፡ ኃያልና ገናናዎች መሰሉ፡፡

የሚያደርጉትን ሁሉ እግዚአብሔር ተመለከተ፤ የሚሉትንም ሰማ (ከእግዚአብሔር የሚሰወር ነገር የለም፡፡) የሰማውንና የተመለከተውን ነገር አልወደደም፡፡ (መቼም እናንተም ብትሆኑ ይወደዋል ብላችሁ አትገምቱም?)

«ይህ የማይረባ ነገር መቆም አለበት» አለ እግዚአብሔር፡፡ መልእክቱን የሚያደርስለት ተላላኪ አላስፈለገውም፡፡ መልእክተኛ ቢላክስ ማን ይሰማዋል?

ድምፅ፣ ንቅናቄና ኪኳታ ሜዳው ላይ ይሰማ ጀመር፡፡ ሰዎቹ በሥራ፣ ተጠምደዋል፡፡ ሁካታዊና ስሜት ቀስቃሽ በሆነ ስብሰባ ላይ ናቸው፡፡ ሰዎች ሁሉ ቆሙ፡፡ መሪያቸው ናምሩድ ስለ ሆነ በራሱ መንገድ ይመራቸዋል፡፡

ሁሉም አንድ ቋንቋ የሚናገሩ፣ የሚግባቡና ለዐመፅ የተባበሩ ናቸው፡፡

እግዚአብሔር አየ፣ ሰማ፡፡

ብዙዎችና ብልሆች ነበሩ። በባዶ እብሪታቸውና በትንሽ አቅማቸው ይስቅ ጀመር። ምንም አልተናገረም። አንድ የሚገርም ነገር እንዲሆን ብቻ ነው ያደረገው።

ሰዎቹ በሥራ እየተጣደፉ ሳለ በቋንቋ መግባባት አቃታቸው! ለተናጋሪው ትክክል የሚመስለው ቃል ለአድማጩ ምንም ትርጉም የማይሰጥ ሆነ። ስለዚህም መግባባት አቃታቸው።



ግራ በመጋባት ሊተያዩ ቆዩና ይደባደቡ ጀመር። በጸባቸው ጊዜ የሚለዋወጡት ቃል ባይገባቸውም አነጋገራቸው የጸብ ቋንቋ መሆኑ ግልጽ ሆነ። ውጤቱም ብስጭት፣ ቁጣና ተስፋ መቁረጥ ነበር።

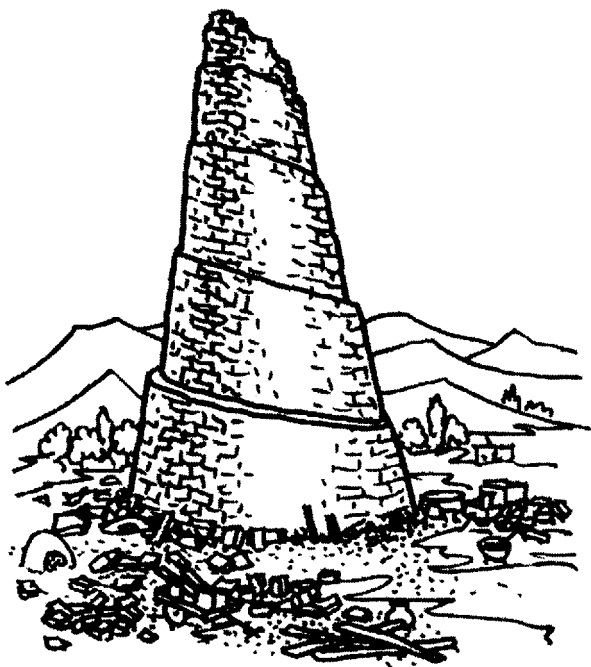
ሰዎቹ ምን ያህል ግራ እንደ ተጋቡ አቃውቁም። ሥራቸውን ሊቀጥሉ አልቻሉም። አንዱ የሚናገረውን ሌላው ሊረዳው ስላልቻለ ሥራው መቆም ነበረበት።

መልካም አጋጣሚ ሆነላቸውና ሕፃናት ወላጆቻቸው

የሚናገሩትን ይረዱ ጀመር። ነገር ግን በአንድ ቋንቋ ተግባብተው የተጀመረውን ግንባታ ለማከናወን የሚችሉ በቂ ሰዎች አልተገኙም።

በዚህ ምክንያት ሰዎቹ አንድ ላይ ለመቆየት አልፈለጉም። ግራ በመጋባት ይተያዩ ጀመር። በትዕግሥት አብረው ሊኖሩ አልቻሉም!

የለዋሰው መጻሕፍት ለማዘጋጀት ወይም በውጭ ቋንቋዎች ጥናት ላይ ለመሠማራት ያለበ ሰው የለም። የለም! እያንዳንዱ ቤተሰብ የተቻለውን ያህል ክሌላው እየራቀ ለብቻው ሆነ። በሚገባ ተበታተኑ። በርቀትና በስፋት። እንዲህ በመሆኑ ደስ አላቸው!



በዚህ ሁኔታ ግንቡና ከተማው ግማሽ ያህል እንደ ተሠሩ ተገትረው ቀሩ። ከተማው «ባቢሎን» ተባለ። ትርጉሙ «ግራ መጋባት» ማለት ነው።

የኖላ ትውልድ የሆነው ሕዝብ ደግሞ ተበተነ፤ በተለያዩ ጎሳዎች፣ ብሔረሰቦችና ቋንቋዎች ምድርን ሞሏት።

ከዚህ በኋላ፣ እግዚአብሔር ታላቅ ዕቅዱን የሚፈጽምለት ሌላ ታማኝ ሰው እስኪያገኝ ድረስ ጠበቀ። አዎ፣ እግዚአብሔር ዕቅዱን አልረሳም! ግን አይቸኩልም።

የራሱ የሆነውን ቀጣይ ሰው ለረጅም ጊዜ ጠበቀ።

በመጨረሻም፣ አገኘው። ስሙም - ያ ግን ሌላ ታሪክ ነው!

የወ/ሮ ጂን «አብርሃም፣ ጀማሪው» የሚለውን ቀጣይ መጽሐፍ አንብብ!

ታስታውላላችሁ. . . ?

ምዕራፍ 1. የማዳን (የመታደግ) ዘመቻ

1. እግዚአብሔር በሰዎች ላይ የተቆጣው ለምን ነበር?
2. እግዚአብሔር የቀየሰው ግዙፍ የትምህርት መርጃ መሣሪያ ምንድን ነው?
3. የኖላ ልጆች እነማን ነበሩ? ስማቸውን ግለጡ::

ምዕራፍ 2. ጊዜው ሲቃረብ

1. የመርከቡን ርዝመትና ከፍታ ምን ያህል ነበር?
2. ኖላ እንስሳቱን ወደ መርከቡ ያስገባቸው እንዴት ነበር?
3. የኖላ ጎረቤቶች መልእክቱን ለምተውት ነበር?

ምዕራፍ 3. ውኃ ብቻ በሁሉም ስፍራ

1. የመርከቡ ውስጠኛ ክፍል ምን ይመስል ነበር?
2. ዝናቡ ለምን ያህል ጊዜ ዘነበ? ውኃውስ ለምን ያህል ጊዜ ሳይጎድል ቆየ?
3. መርከቡ በየትኛው ምድር ላይ ነው ያረፈው?

ምዕራፍ 4. አዲስ ጅማራ

1. ከጥፋት ውኃው በኋላ ውጭ ያለውን ሁኔታ እንዲመለከቱ መጀመሪያ የተላኩት እነማን ነበሩ?

እንዴት ነበር?

3. የቀስተ ደመና ትርጉም ምንድን ነው?

ምዕራፍ 5. በማንኛውም ቀን

1. የኖኅ መርከብ አሁን ያለው የት ነው?

2. ለምንድን ነው አሁን የማናየው?

3. ኢየሱስ ለምንድን ነው ስለ ኖኅ መርከብ የተናገረው?

ምዕራፍ 6. የኖኅ «አደጋ»

1. በወይኑ ምክንያት ኖኅ የደረሰበት መጥፎ ነገር ምንድን ነው?

2. ካም ያደረገው መጥፎ ነገር ምንድን ነው? የተቀጣውስ እንዴት ነበር?

3. ሴምና ያፌት ያደረጉት ጥሩ ነገር ምን ነበር?

ምዕራፍ 7. ያለፈቃድ መገንባት

2. ከነዓን ማን ነበር?

2. የናምሩድ ዐመፀኛ ዕቅድ ምን ነበር?

3. እግዚአብሔር ዐመኞቹን ለዎች ከሥራቸው ያገዳቸው እንዴት ነው?